

Parteneriat româno-american
„Regina Maria“ și „Donald Cook“

MARINAROMÂNĂ

REVISTA FORTELOR NAVALE ROMÂNE

www.navy.ro

MARTIE-APRILIE

Anul XXIV Nr. 2 (165) 2014 • MARTIE-APRILIE

10 Forțele Navale Române,
ani de la intrarea în NATO

Ochiul Flotei

◀ 24 aprilie 2014,
fregata *Regina Maria*,
Marea Neagră.
Transfer
de echipaj
între fregata
Regina Maria
și distrugătorul
USS Donald Cook.

Foto: Cristian
VLĂSCLEANU

▶ 12 martie 2014,
Marea Neagră.
Misiuni specifice
ale elicopterelor
Puma Naval.

Foto: Cristian
VLĂSCLEANU

▶ 12 martie 2014,
fregata
Regina Maria,
Marea Neagră.
Urmărind evoluția
elicopterului
Puma Naval.

Foto: Cristian
VLĂSCLEANU

▶ 24 aprilie 2014,
fregata *Regina Maria*,
Marea Neagră.

Comandorul Bogdan Vochițu,
comandantul fregatei *Regina Maria*,
în timpul unei secvențe desfășurate
în comun cu *USS Donald Cook*.

Foto: Cristian VLĂSCLEANU

◀ 12 martie 2014, fregata
Regina Maria, Marea Neagră.
Manevra prova în acțiune.

Foto: Cristian VLĂSCLEANU

SUMAR

Știri din Flotă – 5
Pavilion NATO – 8
Eveniment – 10
Interviu – 14
Priorități – 15
Aviația Navală – 19
Alma Mater – 21
Marina și comunitatea – 23
Clubul Amiralilor – 28

Aspect din OPS Room al F222, pe timpul unui antrenament pe mare

Foto: Cristian VLĂSCÉANU

Porți Deschise la Centrul de Scafandri!

Foto: Cristian VLĂSCÉANU

martie – aprilie

18 Focuri pe Dunăre!

Ca în fiecare an, primăvara a readus navele fluviale în poligonul temporar de la Peceneaga, acolo unde în ultima decadă a lunii martie, au executat ședințele specifice de tragere de infanterie, dar și tragerile cu armamentul de la bord, calibrul maxim 14,5 mm. Timp de trei zile, nave din Divizioanele 67 Nave Purtătoare de Artilerie și 88 Vedete Fluviale s-au antrenat pe Brațul Măcin, în sectorul cuprins între Carcaliu și Peceneaga. Și dacă anul trecut la început de aprilie, frigul și ninsoarea au fost principalii inamici ai navelor fluviale, de această dată vremea a fost de partea oamenilor bătrânului fluviu și doar vântul le-a creat periodic dificultăți.

23 „Forțele Navale – O școală altfel”

Pentru toți elevii din țară, fie că ne referim la învățământul gimnazial sau liceal, 7-11 aprilie, a fost o săptămână încărcată de experiențe de neuitat. O săptămână în care au încercat să vadă că școala poate fi și altfel, o săptămână fără stres, fără cursuri și teme și fără note în catalog, dar cu adevărat minunată prin locurile și obiectivele pe care le-au vizitat. O parte dintre ei au ales să pornească în marea aventură a unei săptămâni altfel, în Forțele Navale, la bordul navelor militare, sub îndrumarea marinarilor.

10 Forțele Navale Române, 10 ani de la intrarea în NATO

În urmă cu zece ani, la 29 martie 2004, România devenea stat membru cu drepturi depline al Alianței Nord-Atlantice, cea mai puternică alianță militară din lume. Integrarea în structura Nord-Atlantice a fost un proces îndelungat, a cărui constantă a fost lărgă susținere a poporului român, pentru care calitatea de membru al Alianței echivalează cu garanția securității și stabilității pe plan extern. Un rol activ al României în cadrul NATO reprezintă o condiție esențială pentru promovarea intereselor naționale la nivel interaliat și integrarea preocupărilor de securitate ale României în procesul decizional al Alianței Nord-Atlantice. Sub titlul „Zece ani de la aderarea la NATO” vă propunem să citiți în ce mod militarii din Forțele Navale Române au perceput momentul aderării dar și misiunile sub pavilion NATO din ultimul deceniu.

Pentru mine personal, acești 20 de ani, 10 ani din perioada *Parteneriatului pentru Pace (PfP)*, de preaderare, și 10 ani de când România a devenit membru NATO au însemnat foarte mult.

Aș începe prin a prezenta prima activitate foarte importantă la care am participat în perioada de preaderare, când a fost inițiată reforma structurală a Armatei. În acest context, a existat propunerea de desființare a Forțelor Navale Române, urmând ca România să rămână doar cu Garda de Coastă, modelul existent în Georgia, care în anul 2008 s-a dovedit falimentar la nivel strategic. În cadrul discuțiilor, delegația noastră, din care am făcut și eu parte, a susținut că România trebuie să mențină o capacitate de acțiune, redusă datorită constrângerilor financiare, pentru a asigura apărarea liniilor de comunicații maritime și fluviale, apărarea litoralului, a fluviului Dunărea, a Deltei Dunării și a zonei lagunare, precum și pentru a furniza o prezență activă la acțiunile Alianței în partea de est a Mediteranei. În urma discuțiilor și a analizei argumentelor, propunerea delegației române a fost acceptată. Această primă experiență a fost foarte utilă pentru că am înțeles că întotdeauna, în cadrul Alianței, trebuie promovate, susținute și argumentate interesele naționale. Altfel, în lipsa unor propuneri, se vor aplica modelele și matricele care s-au dovedit a fi viabile în alte țări, chiar dacă acestea nu sunt cele mai potrivite.

Perioada de preaderare a fost marcată de continuarea reformelor structurale și de reorganizarea Marinei Militare, pentru obținerea compatibilității structurilor noastre de comandă cu structurile similare NATO. Astfel, Comandamentul Marinei Militare s-a transformat în Statul Major al Forțelor Navale, care a fost mutat în anul 2002 la București, cu atribuții simetrice cu cele ale structurilor de comandă din cadrul NATO, iar în anul 2004, anul aderării la NATO, Forțele Navale Române au fost prima categorie de forțe din Armata României complet profesionalizată.

În această perioadă am participat la planificarea multor exerciții internaționale și naționale și am făcut parte din structura de conducere a acestora. Activitățile desfășurate în cadrul *PfP* au reprezentat un mediu eficient în care mi-am continuat pregătirea personală. Am dobândit experiență profesională în realizarea interoperabilității cu structurile din NATO, prin însușirea procedurilor de planificare și a procedurilor specifice de operare pentru nave, infanteria marină și scafandri, în vederea îndeplinirii cerințelor pentru aderare.

Pentru Forțele Navale Române accederea în NATO a însemnat continuarea procesului de realizare a interoperabilității cu ceilalți membri, alinierea standardelor de instrucție și a procedurilor de operare la cele ale Alianței, dar și respectarea obligațiilor asumate privind contribuția la securitatea acesteia. Contribuția noastră este reprezentată de participarea anuală, începând cu anul 2005, la Operația NATO „ACTIVE ENDEAVOUR”, la operația „UNIFIED PROTECTOR”, în anul 2011, și la operația UE „ATALANTA” în Golful Aden, în anul 2012. De asemenea, trebuie subliniată prezența militarilor Grupului Naval de Forțe pentru Operații Speciale și ai Batalionului de Infanterie Marină în teatrele de operații din Kosovo, Irak și Afganistan.

Putem spune că Forțele Navale Române au participat la aproape toate operațiile principale ale NATO, contribuind în acest fel la demonstrarea credibilității și a angajamentului României față de Alianță.

După aderarea României la Alianța Nord-Atlantică, în perioada 2004-2007, am făcut parte din prima serie de ofițeri români care a încadrat posturi NATO și am

îndeplinit funcția de locțiitor al șefului Secției operații informaționale din Comandamentul Aliat Întrunit NATO/ NATO JFC NAPLES, din Italia. În această perioadă am avut șansa să lucrez sub comanda unor amirali americani deosebiți: Mike Mullen (care a ajuns ulterior și șeful Pentagonului) și Henry Ulrich. Aici am descoperit stilul de muncă organizat, eficient, judicios planificat, responsabil și rafinat, fără încrâncenare și pierdere inutilă de timp, bazat pe implementarea tehnologiilor de vârf și un management deosebit al informațiilor, pe o colaborare eficientă pe orizontală.

În timpul acestui mandat, am coordonat acțiunile din domeniul informațiilor în cadrul operației NATO „ACTIVE ENDEAVOUR” din Marea Mediterană și în teatrul de operații din

Kosovo, iar în calitate de șef al Celulei de Coordonare a Operațiilor Informaționale, am participat la certificarea Forței de Reacție Rapidă (NATO Reaction Force) a Comandamentului Aliat Întrunit.

Ca urmare a activităților desfășurate în Comandamentul NATO menționat, am primit scrisori de apreciere din partea Comandantului CC AIR Izmir, Generalul-locotenent (US Air Force), Maurice L. McFann, a Șefului J3-Operații/JFC NAPLES – Generalul de Brigadă (US Army), RICHARD R. McPhee și a Șefului Serviciului Instrucție și Educație de la Școala NATO din Oberammergau, Col. Federico Maria Pellegatti.

Experiența acumulată alături de partenerii NATO a reprezentat un pas important în pregătirea mea profesională, în spiritul valorilor euroatlantice, privind atât cultura de securitate, cât și organizarea sistemului de apărare și am înțeles că apartenența la Alianță nu înseamnă că vom fi apărați de NATO, fără nicio obligație din partea noastră în acest sens. Alianța oferă o garanție de securitate și sprijină acțiunile proprii, nu suplinește apărarea națională a fiecărei țări.

La reîntoarcerea în țară, am folosit cunoștințele dobândite în structurile NATO și am contribuit la buna desfășurare a unor proiecte și programe, derulate de Forțele Navale Române. Am coordonat procesul de planificare privind participarea noastră la operațiile NATO *ACTIVE ENDEAVOUR*, *UNIFIED PROTECTOR* și la operația UE *ATALANTA*, precum și misiunea de transport materiale și tehnică militară din Kuwait. Am deținut comanda exercițiului național întrunit *LIVEX „BICAZ 2011”*, care a avut loc în poligonul Capu Midia. De asemenea, am participat la numeroase conferințe și întâlniri internaționale pe problematica securității Mării Negre, cât și la întâlnirile oficiale cu delegațiile marinelor militare din statele NATO sau parteneri. În perioada 2010 - 2011, când țara noastră a preluat comanda Grupării Navale din Marea Neagră *BLACKSEAFOR*, formată din navele țărilor riverane, am avut comanda acestei grupări. În planificarea și conducerea acestor activități complexe am fructificat la maxim experiența acumulată în carieră la bordul navelor, în comandamentele din cadrul Forțelor Navale și din NATO.

Astăzi, structura Forțelor Navale Române este bazată pe interoperabilitatea cu celelalte forțe din Alianță, pentru a îndeplini misiunile colective de apărare, conform angajamentelor asumate de țara noastră. Această interoperabilitate a marinarilor militari români cu partenerii din NATO vizează dezvoltarea procedurilor comune de operare, instruire și implementarea acestora în toate structurile noastre, în vederea acționării ca un tot unitar, iar atunci când vorbim despre militarii români, englezi, italieni etc. să putem folosi doar sintagma *militari NATO* și atât.

Contraamiral de flotilă **dr. Constantin CIOROBEA**
Șef al Instrucției și Doctrinei
din Statul Major al Forțelor Navale

GRUPUL MASS-MEDIA
AL FORTELOR NAVALE
MARINA ROMÂNĂ

Revistă fondată în 1990,
editată de Statul Major
al Forțelor Navale

Redactor-șef:
Locotenent-comandor
ing. Mihai EGOROV
e-mail:
egorovmihai@yahoo.com

Secretar de redacție:
Locotenent-comandor
ing. Cosmin OCHEȘEL
e-mail:
ocheselsosmin@yahoo.com

Redactori:
Bogdan DINU
e-mail:
redbogdan@yahoo.com
Olivia BUCIOACĂ
e-mail:
oliviabucioaca@yahoo.com

Fotograf:
Caporal
Cristian VLĂSCĂANU
e-mail: vlasceanucristian@yahoo.com

ADRESA REDACȚIEI:
Str. Ștefăniță Vodă, nr. 4
Tel./Fax: 0241-619.539
e-mail:
gmmfn@yahoo.com

Ediția s-a încheiat
pe data de 11.06.2014

NORME DE COLABORARE:
Cititorii pot trimite pe adresa
redacției texte și fotografii
care se încadrează
în tematica revistei.
Manuscrisele nu se inapoiază.
Răspunderea juridică pentru
conținutul articolelor aparține
în exclusivitate autorilor,
conform art. 206 CP.

COPYRIGHT:
Este autorizată orice
reproducere în condițiile
specificării sursei.

ISSN: 1222-9423
C-da 1263/2014; B 00287
Tehnoredactarea și tiparul:

Centrul Tehnic-Editorial
al Armatei
Bd. Ion Mihalache
nr. 124-126, București,
Tel.: 021-2242634

DTP:
P.c.c. Tudora NECOARĂ

Dialog româno-israelian

Foto: Cristian Vlăsceanu

Șeful Statului Major al Forțelor Navale, contraamiralul dr. Alexandru Mîrșu, a primit marți, 18 martie, vizita unei delegații condusă de generalul-locotenent Richard T. Tryon, comandantul Forțelor de Infanterie Marină ale SUA din Europa (MARFOREUR). Pe parcursul întâlnirii a fost conturată perspectiva colaborării în anii următori între cele două structuri, în vederea dezvoltării capacităților tactice ale infanteriștilor marini români pentru operații amfibii și aeromobile, în mediul fluvial, lagunar și de litoral. Colaborarea dintre Forțele Navale Române și infanteriștii marini SUA s-a dezvoltat mai ales în ultimii ani, prin exercițiile *Black Sea Rotational Force* și *Summer Storm*; activitățile de instruire în comun ale infanteriștilor marini români și americani au cuprins atât elemente teoretice din domeniu, cât și elemente practice, în teren, precum exercițiile de asalt aerian și amfibiu, desfășurate în poligonul Babadag. (C.P.)

Foto: Andrei Vlădăreanu

La invitația șefului Statului Major al Forțelor Navale Române, contraamiralul dr. Alexandru Mîrșu, comandantul Forțelor Navale din Israel, viceamiralul Ram Rutberg, a efectuat în perioada 2-6 aprilie o vizită oficială în România. În cadrul vizitei, viceamiralul Ram Rutberg a fost primit de șeful Statului Major General, generalul-locotenent dr. Ștefan Dănilă, și a vizitat la Constanța, fregata *Regina Maria* și Nava-Școală *Mircea*. Discuțiile purtate la Constanța au inclus analiza stadiului cooperării dintre cele două marine pe durata participării în comun la operații și exerciții navale, precum și direcțiile de acțiune pe viitor. Vizita a contribuit la dezvoltarea relațiilor bilaterale și identificarea unor noi oportunități în domeniul de cooperare între cele două marine. (M.E.)

Cu prilejul aniversării a 75 de ani de la intrarea în Serviciul Marinei Militare, în semn de înaltă apreciere pentru rezultatele de excepție obținute de-a lungul timpului de echipajul Navei-Școală *Mircea*, simbol al tradițiilor marinărești, impunându-se ca un ambasador de elită al României, al Forțelor Navale Române și al Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”, președintele Traian Băsescu a conferit Ordinul „Virtutea Maritimă” în grad de Ofițer, cu însemn de pace, Pavilionului Navei-Școală *Mircea*. Decorarea a fost făcută la propunerea ministrului Apărării Naționale, Mircea Dușa. (M.E.)

Adio Arme!

Foto: Cristian Vlăsceanu

„Operația 60.000” este numele de cod dat de Comandamentul Român operației de evacuare pe mare a trupelor române în timpul acțiunii de retragere a unităților germano-române din Crimeea. Denumirea se referă la cei 65.000 de militari români care se aflau în peninsula în compunerea Armatei a XVII-a germane, la data începerii operației de evacuare. În primăvara anului 1944, în condițiile închiderii părții de nord a Peninsulei Crimeea, se puneau problema evacuării trupelor germano-române care se apărau cu spatele la mare, pentru evitarea unui dezastru de tip Stalingrad. Operația de evacuare pe calea mării a revenit Comandamentului Român, respectiv Forțelor Navale Maritime, comandate de contraamiralul Horia Macellariu. Pentru transportul trupelor pe mare și apărarea convoaielor au acționat în comun nave militare și comerciale românești și nave militare și de transport ale Comandamentului German. Operațiunea maritimă de evacuare a trupelor din Crimeea s-a desfășurat în două etape. În prima etapă (14-27 aprilie 1944), transporturile s-au desfășurat fără pierderi însemnate de nave și personal. A doua etapă (1-13 mai 1944) a fost caracterizată de reacția viguroasă a forțelor sovietice, soldându-se cu pierderi importante în oameni și nave. Pe durata întregii operații au fost organizate 90 de grupuri și convoaie escortate, care au adus în țară 122.853 persoane și 22.548 t de armament, muniție, materiale și altele. Pierderi: vieți omenești în timpul transportului pe mare: aproximativ 9-10 % din personalul planificat a fi evacuat (peste 10.000 de morți, dintre care 4.000

În baza Decretului Președintelui României, numărul 324 din 31 martie, comandorul Ion Custură, locțiitorul Comandantului Flotei, a fost înaintat în gradul de contraamiral de flotilă și trecut în rezervă. Vineri, 11 aprilie, pe esplanada din fața Comandamentului Flotei s-a desfășurat ceremonialul de trecere în rezervă a contraamiralului de flotilă dr. Ion Custură. Au fost prezenți șeful Statului Major al Forțelor Navale, contraamiralul dr. Alexandru Mîrșu, amirali și generali, cadre militare în activitate, rezervă și retragere a căror destin s-a împletit într-o anumită perioadă a vieții cu cel al contraamiralului de flotilă dr. Ion Custură. Au fost citite decretul de avansare și de trecere în rezervă, principalele date biografice din carieră, au fost rostite cuvinte sincere și emoționante și s-au acordat cadouri simbolice. La trecerea în rezervă îi transmitem și noi contraamiralului de flotilă dr. Ion Custură cele mai sincere și calde urări de sănătate, fericire și prosperitate alături de cei dragi. (M.E.)

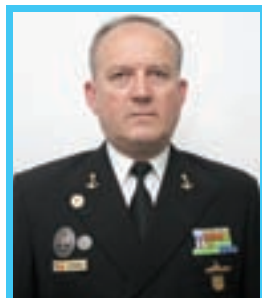
Foto: MMR

70 de ani de la „Operația 60.000”

români); tonaj – 19.048 TRB (respectiv 32% din tonajul total al Axei existent în Marea Neagră). Pierderile românești în nave au reprezentat 26% din parcul disponibil, navele aduse în portul Constanța, avariate și reparabile reprezentând 46%. În ceea ce privește trupele române, numărul celor aduși în țară a fost 42.200 militari (3.056 pe calea aerului), respectiv 90% din efectivul existent în Crimeea la 11 aprilie 1944. (A.C.)

Contraamiral de flotilă prof. univ. dr. ing. Vergil Chițac, comandantul marșului: „Privim acest voiaj din două planuri. Primul este să ne instruim echipajul și, în primul rând, cadeții școlilor de marină. Ei vor primi botezul la bordul navei ca atâtea zeci de generații și mii de marinari militari și civili. Al doilea plan este al reprezentării României. NS «Mircea» și-a câștigat numele și renumele de navă ambasador. Oriunde poposește reprezintă cu cinste Marina Română, Academia Navală și România”.

SCF Tall Ships Regata 2014 este organizată de Sail Training International cu sprijinul autorităților locale ale porturilor de escală. Alături de NS *Mircea* la competiția nautică participă și velierul românesc *Adornate*. Startul competiției nautice, la care s-au înscris 17 veliere se va da pe 3 mai la Varna, navele urmând să se întrecă până la Novorossyisk. A doua etapă a cursei va avea loc între porturile Soci și Constanța unde între 24 și 27 mai vor avea loc festivitățile prilejuite de încheierea regatei și sărbătorirea împlinirii a 75 de ani de la intrarea în serviciu a Navei Școală *Mircea*. (O.B.)

În baza Decretului Președintelui României, numărul 322 din 31 martie, comandorul Constantin Cioroba, șef al Instrucției și Doctrinei la Statul Major al Forțelor Navale, a fost înaintat în gradul de contraamiral de flotilă.

„Toate pânzele sus”

Foto: Cristian Vlăsceanu

Marți 29 aprilie, Nava Școală *Mircea* a ridicat din nou pânzele, pentru a participa la un eveniment nautic cu adevărat istoric și anume, prima regată cu veliere, SCF Tall Ships Regatta 2014, care s-a desfășurat în Marea Neagră.

La bord s-au aflat 140 de marinari, printre care studenții din anul al II-lea ai Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”, elevii din anul I ai Școlii Militare de Maiștri Militari „Amiral Ion Murgescu”, dar și 6 cadeți străini.

Exerciții comune ale navelor din Bulgaria, SUA și România

În perioada 8-12 martie, Dana Pasageri a Portului Constanța a găzduit distrugătorul american *USS Truxton*. Sosirea navei americane a fost planificată în colaborare cu Statul Major al Forțelor Navale încă de anul trecut, fiind trecută în calendarul cu activități bilaterale româno-americane în cadrul NATO. Ziua de duminică, 9 martie, a fost una dedicată vizitării Muzeului Marinei Române de către echipajul distrugătorului american. Luni, 10 martie, comandantul navei americane însoțit de câțiva membri ai staffului său, au fost primiți la Comandamentul Flotei de către comandantul acesteia,

comandorul dr. Tiberiu-Liviu Chodan. Pe parcursul prezenței oaspeților au fost prezentate câteva repere formale conform vizitei protocolare care a avut loc. Cea mai importantă activitate comună a reprezentat-o exercițiile desfășurate pe mare în comun cu nave din forțele navale române și bulgare, la data de 12 martie. Ora 9.00 a fost ora la care fregata *Regina Maria* sub comanda comandorului Bogdan Vochițu a ieșit din portul militar Constanța pentru a lua parte la misiunile din Marea Neagră. A fost și noi prezenți la bordul fregatei *Regina Maria* și am putut fi martori la misiunile desfășurate în comun de

marinele americană, bulgară și română. Printre exercițiile executate amintim: exerciții de comunicații, exerciții de luptă la suprafață și antisubmarin, formații și evoluții. Tot în cadrul exercițiilor pe mare au avut loc antrenamente de apunare a unui elicopter Puma Naval la bordul fregatei *Regina Maria*.

Activitatea a fost una foarte bună pentru exersarea procedurilor specifice interoperabile între state membre NATO, iar echipajele și navele Forțelor Navale Române și-au îndeplinit cu succes misiunile încredințate în cadrul acestor exerciții. (C.O.)

Black Sea Rotational Force 2014

Foto: Cristian Vlăsceanu

În zilele de 9 și 10 aprilie au avut loc în poligonul Babadag antrenamente în comun ale militarilor români cu cei americani în cadrul Black Sea Rotational Force 2014. Pe scurt, BSRF-14 este un exercițiu multinațional, condus de Corpul de Infanterie Marină al S.U.A. din Europa, la care participă mai multe națiuni timp de aproximativ 12 luni, în două module și

care se desfășoară în zona Mării Negre, în Balcani și regiunea Caucazului. Pe teritoriul României, exercițiul se desfășoară în perioada septembrie 2013 - martie 2014, modulul 1, și martie - septembrie 2014, modulul 2. La activități, din partea României, sunt implicați peste 500 de militari, din toate categoriile de forțe ale armatei. Programul cuprinde instruirea

militarilor pentru participarea la misiuni de menținere a păcii, contrainsurgență, activități pentru dezvoltarea profesională și seminarii de profil.

Dacă prima zi de antrenamente a fost una de pregătire tactică, ziua următoare a fost dedicată tragerilor de luptă cu muniție reală. Căpitanul Claudiu Vișan, Batalionul de Infanterie Marină:

„În Poligonul Babadag am desfășurat trageri de luptă cu grupele de infanterie, în comun cu partenerul american. Exercițiul de astăzi a avut ca obiectiv rezolvarea unei situații tactice pe o temă ofensivă, cu distrugerea unui potențial inamic care debarcă în zona Lacului Razelm, iar principalul scop a fost acela de a reuși acest lucru în cooperare cu militarii americani. În cadrul scenariului exercițiului, am folosit armament ușor de infanterie: puști de asalt, aruncătoare de grenade și mitraliere ușoare. La acest exercițiu au participat 70 de militari ai Batalionului de Infanterie Marină și 36 de militari americani”.

Exercițiul reprezintă o bună oportunitate pentru militarii români de a pune în practică proceduri specifice NATO și de a coopera cu un partener din cadrul Alianței. (C.O.)

„Regina Maria” și „Donald Cook”

Parteneriat româno-american

Olivia BUCIOACĂ

În luna aprilie, mai multe nave americane și franceze au făcut escale în portul militar Constanța și s-au antrenat pe mare cu navele Forțelor Navale Române.

Escală la Constanța

În perioada 14-17 aprilie, distrugătorul USS *Donald Cook* a efectuat o escală de patru zile în Portul Constanța. Luni, 14 aprilie, Președintele României, domnul Traian Băsescu, însoțit de șeful Statului Major al Forțelor Navale, contraamiralul dr. Alexandru Mirșu, a vizitat distrugătorul american: „Nava pe care am vizitat-o este impresionantă din punct de vedere al capacităților militare și este în același timp un simbol. Vizita este pentru mine o ocazie să mulțumesc aliaților noștri pentru prezența în Marea Neagră. Vom avea o prezență continuă, care va duce la creșterea nivelului de interoperabilitate între Flota militară a României și nave ale Flotei a VI-a a Statelor Unite”.

Cât de importantă a fost vizita navei USS *Donald Cook* pentru Forțele Navale Române, ne-a spus contraamiralul dr. Alexandru Mirșu, șeful Statului Major al Forțelor Navale: „Averm un parteneriat strategic cu Statele Unite și, implicit, cele două marine au relații foarte bune din acest punct de vedere. Consider că orice oportunitate, orice ocazie ivită de a ne antrena împreună cu partenerii și aliații noștri americani, este foarte bună pentru menținerea și ridicarea nivelului de pregătire”.

Jurnaliștii au avut posibilitatea să viziteze distrugătorul USS *Donald Cook*, prilej cu care căpitan-comandorul Scott Jones, comandantul navei, a declarat: „Suntem foarte entuziasmați să ne aflăm în România.

Prezența noastră aici, în Marea Neagră, vine să întărească parteneriatul cu România, un aliat cheie în regiune, în vederea menținerii păcii și a stabilității. Este o perioadă importantă pentru ca nava «USS *Donald Cook*» să-și demonstreze devotamentul aliaților și partenerilor din Marea Neagră. Suntem aici să desfășurăm exerciții împreună cu Forțele Navale Române, ajutând la dezvoltarea și îmbunătățirea interoperabilității între cele două marine prin exerciții în comun pe mare.

Pe timpul escalei la Constanța, o delegație condusă de comandantul navei americane, a fost primită de comandantul Comandamentului Flotei, comandorul Tiberiu-Liviu Chodan. Programul echipajului navei

Decolarea elicopterului Puma Naval.

Foto: Cristian Vlăsceanu

militare USS *Donald Cook* a cuprins vizite în Portul militar Constanța și la Muzeul Marinei Române. Și pentru că escale a avut loc înaintea sărbătorii pascale, comanda navei a făcut o vizită și la Arhiepiscopia Tomisului.

USS *Donald Cook* este un distrugător din clasa *Arleigh Burke*, comisionat pe 4 decembrie 1998. Nava are o lungime de 154 m, lățimea maximă de 20,4 m și un echipaj format din 23 de ofițeri, 24 de maiștri militari și 291 de marinari.

Antrenamente pe mare

Pe 23 aprilie, patru nave militare, fregatele *Regina Maria* și *Mărășești* și două nave purtătoare de rachete, un elicopter Puma Naval și peste 500 de marinari români au participat la exerciții pe mare, în comun cu marinarii americani de pe distrugătorul USS *Donald Cook*. S-au desfășurat exerciții de luptă la suprafață, de luptă antiaeriană, exerciții de interdicție maritimă, de inspecție și control la nave suspecte, formații și evoluții, comunicații navale, dar și exerciții în comun cu elicopterul Puma Naval 140.

După cinci ore continue și intense de exerciții de luptă la suprafață, căutare, descoperire și atac împotriva celor două nave purtătoare de rachete, și luptă antiaeriană, locotenentul Radu Rădulescu, de la fregata *Regina Maria*, a concluzionat: „A fost un set de seriale, de exerciții planificate încă de pe timpul schimbului de experiență pe nava americană. Toate au decurs foarte bine, din punctul meu de vedere au fost un real succes”. Experiența și-a spus din nou cuvântul, iar colaborarea a decurs foarte bine: „Suntem destul de obișnuiți să colaborăm cu navele străine prin prisma celorlalte misiuni

pe care le-am avut până în momentul de față. Nu sunt o noutate, iar noi considerăm că suntem destul de bine pregătiți să facem față. Elemente de noutate nu sunt pentru noi, doar o reîmprospătare a cunoștințelor pe care deja le avem”, a completat locotenentul Radu Rădulescu.

Ca de fiecare dată, un rol important în antrenamentul în comun cu partenerii americani l-a avut elicopterul Puma Naval. Și când nimeni nu mai spera, din cauza ceții dese, ca exercițiile cu elicopterul să se mai desfășoare, soarele și-a făcut apariția și odată cu el și elicopterul Puma Naval, avându-i la manșă pe comandorul Puiu Vlad, căpitanul Emil Băncilă și mecanicul de bord, maistrul militar clasa I Cătălin Huchitu. Astfel, apunările pe fregata *Regina Maria* au fost executate în deplină siguranță a zborului.

Ziua a continuat cu un boarding executat de marinarii de pe fregata *Regina Maria* la distrugătorul USS *Donald Cook*, care a jucat rolul de navă suspectă. Primii care au acționat au fost scafandrii de la GNFO, Grupul Naval de Forțe pentru Operații Speciale. După ce zona a fost cercetată și securizată, misiune care a revenit scafandrilor, a intervenit echipa de boarding a fregatei *Regina Maria*, care a pus în aplicare procedurile de inspecție și control.

Spre finalul antrenamentului în comun pe mare a avut loc transferul personalului ambarcat la bordul distrugătorului USS *Donald Cook* la fregata *Regina Maria*. De pe data de 17 aprilie, când nava americană a părăsit portul militar Constanța, patru ofițeri din Forțele Navale au fost ambarcați la bord pentru aproape o săptămână. Locotenent-comandorul Iulian Rotaru de la Grupul de Elicoptere: „Ne-am acomodat și am lucrat

împreună pentru un schimb de experiență. În ceea ce mă privește am fost interesat strict pe partea operațiunilor aeriene, pe care le desfășoară nava cu elicopterele din Marina Americană sau cu celelalte elicoptere ale altor națiuni. Am vorbit despre proceduri normale de operare, anumite tipuri de misiuni și procedurile de urgență. Un exercițiu care este pregătit pentru evaluarea de anul acesta a tânărilor echipaj de pe nava «*Donald Cook*», a cărui medie de vârstă este mică. Important este să reușim să împărțim colegilor și factorilor de decizie metodele lor de lucru și să le implementăm în părțile lor bune, nu neapărat integral, pentru că anumite proceduri se pliază pe unele sisteme, însă pe sistemul nostru trebuie să alegem procedurile

În căutarea țintelor navale!

Foto: Cristian Vlăsceanu

optime de lucru cu elicopterul de la bordul navei și, în principal, cu personalul care deserveste aviația navală”.

Într-un schimb de experiență a fost și locotenentul Claudiu Ciprian Udrea de la fregata *Regele Ferdinand*, de această dată pe domeniul Departamentului senzori și armament și boarding: „Experiența a fost constructivă pentru mine. Am avut multe lucruri de observat și de învățat. Pentru prima oară, am avut posibilitatea să văd un Phalanx, care este un sistem de apărare apropiată, ce poate trage până la 4500 de lovituri pe minut. De asemenea, cantitatea de armament care se găsește pe navă este impresionantă. Am reușit să cunoaștem cum este traiul la bord, cum este organizată marina lor, cu toate lucrurile bune și rele. Nu pot spune că totul este bun acolo, dar au anumite lucruri pe care am putea să le împrumutăm și vom încerca și noi să transmitem mai departe experiența noastră pentru a îmbunătăți viața în Marina Română”.

La sfârșitul zilei de antrenament, aproape de apusul soarelui, distrugătorul USS *Donald Cook* a părăsit apele teritoriale ale Mării Negre, salutând fregatele *Mărășești* și *Regina Maria* în acordurile melodiilor „Born in USA” și „Bad to the bone”. Concluziile unui nou antrenament cu partenerii americani le-am aflat de la comandorul Bogdan Vochițu, comandantul fregatei *Regina Maria*: „Aceste exerciții sunt întotdeauna benefice pentru noi, pentru că ne dau ocazia să ne antrenăm, să ne perfecționăm deprinderile. Este al doilea exercițiu, în mai puțin de o lună, cu partenerii americani. Chiar dacă vremea nu a fost foarte favorabilă, a fost o zi cețoasă, am reușit să facem toate exercițiile pe care ni le-am planificat și suntem mulțumiți. Pot să spun că ne-am atins obiectivele”.

Foto: www.presidency.ro

10

Forțele Navale Române, ani de la intrarea în NATO

Text: **Bogdan DINU**

Foto: **Cristian VLĂSCLEANU**

În urmă cu zece ani, la 29 martie 2004, România devenea stat membru cu drepturi depline al Alianței Nord-Atlantice, cea mai puternică alianță militară din lume. Integrarea în structura nord-atlantică a fost un proces îndelungat, a cărui constantă a fost largă susținere a poporului român, pentru care calitatea de membru al Alianței echivalează cu garanția securității și a stabilității pe plan extern. Un rol activ al României în cadrul NATO este o condiție esențială pentru promovarea intereselor naționale la nivel interaliat și integrarea preocupărilor de securitate ale României în procesul decizional al Alianței Nord-Atlantice.

Sub titlul „Zece ani de la aderarea la NATO” vă propunem să citiți în paginile următoare modul în care militarii din Forțele Navale Române au perceput momentul aderării, dar și misiunile sub pavilion NATO din ultimul deceniu. Mai corect ar fi poate să vorbim de ultimele două decenii, deoarece aderarea noastră la NATO a fost precedată de un alt deceniu de muncă și sacrificii în cadrul Parteneriatului pentru Pace (în paranteză fie spus, am fost prima țară din fostul bloc comunist care am aderat la acest parteneriat). Au fost, atunci, ani grei și pentru Forțele Navale Române.

Nu ne-am propus să facem o analiză, de orice fel, politică, militară, geopolitică a ultimilor ani. Marcarea momentului propriu-zis, după zece ani, ca și sărbătorirea a 65 de ani de la înființarea Alianței a condus, la sfârșitul lunii martie și începutul lunii aprilie, și în contextul evoluției evenimentelor din spațiul nostru geografic, la o adevărată

„inflație” de astfel de materiale. Îi lăsăm pe analiști să-și facă treaba. Nu avem de gând să vă prezentăm nici măcar o analiză statistică, deși o simplă enumerare a misiunilor, teatrelor de operații, exercițiilor, navelor și oamenilor, care au acționat sub pavilionul NATO, ar ilustra poate destul de elocvent realitatea ultimilor ani. Nu are rost nicio analiză „contabilă”, așa cum mai apare prin presă, a beneficiilor și dezavantajelor calității de membru al Alianței.

Eterna discuție din anumite medii, cu referire la dotare și modernizare, ține doar de realitatea unui buget, adus în actualitatea reală, cuantificabilă, de evenimentele recente din zona Mării Negre. Zece ani de apartenență la NATO reprezintă mai mult decât atât. Răspunsurile marinarilor noștri militari,

Aspect din timpul unui antrenament de SAR.

dacă ar fi să le sintetizăm, ar fi mândrie, responsabilitate, motivație. Și, din păcate, uneori și tristețea determinată de pierderea unui camarad pe timpul unei misiuni, fie ea sau nu sub pavilion NATO. Sentimentul securității, asigurat de principiul solidarității colective înscris în articolul 5 al Tratatului Nord-Atlantic, modernizarea armatei, participarea la scutul antirachetă sunt câteva dintre avantajele apartenenței la NATO.

Interlocutorii noștri provin din unități diferite. Unii dintre ei au avut norocul unui nou început odată cu intrarea în serviciu a fregatelor Tip 22 și au perceput în alt mod intrarea în Alianță. Alții provin din unități apărute la câțiva ani după aderare, dar cu rol major în atingerea standardelor de interoperabilitate, Centrul de Instruire, Simulare și Evaluare de exemplu. Alții provin din structuri relativ mici, dar care s-au aflat „pe val” și cu o evoluție explozivă în ultimul deceniu, scafandrii militari pentru a da un alt exemplu. Sunt doar cele mai vizibile.

Dar dincolo de ele, schimbările au fost majore și pentru toți ceilalți marinari militari din unitățile și de pe navele Forțelor Navale. S-au schimbat doctrina și instrucția, s-au atins standardele de interoperabilitate. Rămâne totuși modul remarcabil în care Alianța a reușit să supraviețuiască la 65 de ani de la înființare, războiului rece, provocărilor imense de după prăbușirea Uniunii Sovietice și modul în care a reușit să se transforme/extindă sau să se adapteze realităților din prezent. De urmărit modul în care va evolua și după anul de grație 2014, o altă piatră de hotăr în istoria Alianței.

Acestea rămân însă dezbateri pentru strategii NATO. Noi ne întoarcem în Portul Militar Constanța, unde încercăm să vă

aducem în memorie o premieră pentru Forțele Navale Române de acum un deceniu. Astfel, la exact trei luni de la momentul oficial al aderării, fregata *Mărășești* participa, în vara anului 2004, la asigurarea securității Summit-ului NATO de la Istanbul alături de alte trei nave ale Alianței. Comandorul Adrian Iordache, actualul comandant al Flotei de Fregate, pe atunci comandant secund pe fregata *Mărășești* își amintește: „Așa ceva nu se poate uita, mai ales că eram proaspăt numit comandant secund pe fregata *Mărășești* la acea dată și participam, la doar trei luni de la aderare, la o misiune NATO. A fost o provocare majoră, atât pentru noi cât și pentru Forțele Navale Române, deoarece într-un timp scurt de la aderare trebuia să punem în practică ceea ce învățasem timp de ani de zile.

La Summit-ul NATO de la Istanbul din anul 2004 fregata «Mărășești» a făcut parte din dispozitivul de siguranță al traficului naval din Strâmtoarea Bosfor, unde aveam misiuni clare când și unde puteam deschide focul asupra unui eventual inamic. Am stat în alertă 24 ore din 24, pe toată durata summit-ului și am simțit pe pielea noastră ce înseamnă o misiune NATO adevărată. Încărcătura emoțională a fost una semnificativă, deoarece făceam parte din acel dispozitiv de siguranță. Trebuia să răspundem într-un timp foarte scurt oricărei provocări venite de pe mare, cu permisiunea și sub conducerea unui stat major NATO, care coordona tot dispozitivul de siguranță de pe mare și nu prea aveam timp să ne gândim la emoțiile noastre, eram focalizați la maxim pe misiunea primită.

Vizitele anterioare în portul Istanbul au avut loc în perioada de preaderare, unde

Urmărind ținta la o misiune de tragere a fregatei *Regele Ferdinand*!

exersam în permanență ceea ce trebuia să facem în momentul în care deveneam membri cu drepturi depline ai Alianței. Iată că aceste exerciții s-au materializat într-un timp foarte scurt după aderare într-o misiune reală. Nu a fost deloc ușor, dar profesionalismul își spunea cuvântul la urma urmei și, bineînțeles, dăruirea fiecărui membru al echipajului. În ultimii zece ani, pentru fregata «Mărășești» și echipaj, ca și pentru Forțele Navale Române în ansamblu, lucrurile au evoluat în bine, în sensul că am trecut de la punerea în aplicare a procedurilor țărilor din Parteneriatul pentru Pace la cele ale Alianței. Au fost multe exerciții pe mare, am beneficiat și de unele echipamente noi, în special cele de comunicații satelitare, de un program de modernizare a sistemului de

Revenirea pe navă după o misiune de boarding.

comandă-control al navei, care ne permite în prezent să fim 100% compatibili cu navele Alianței. În timp, ne-am dezvoltat capacitatea de a conduce o grupare navală NATO, adică nu doar de a fi parte componentă dintr-o grupare.

Responsabilitățile au crescut. Nu cred că există ceva mai definitoriu în acest ultim deceniu, mai pregnant, decât de a fi responsabil de implementarea politicii de securitate a statului în apele Mării Negre, Mării Mediterane sau oriunde vom avea misiuni de executat. A crescut responsabilitatea fiecărui membru al echipajului.”

Pentru echipajele navelor *Regele Ferdinand* și *Regina Maria*, momentul aderării la Alianța Nord-Atlantică a coincis în mod fericit cu intrarea în dotare a fregatelor Tip 22, în septembrie 2004 și aprilie 2005. Aceasta a implicat schimbarea modului de organizare și de acțiune în Forțele Navale Române, urmate la scurt timp de misiuni sub pavilion NATO, fie că vorbim de ACTIVE ENDEAVOUR, o constantă a ultimului deceniu sau de UNIFIED PROTECTOR, din largul coastelor Libiei, prima misiune de luptă a Forțelor Navale Române de după al Doilea Război Mondial.

Comandorul Bogdan Vochițu, comandantul actual al fregatei *Regina Maria*, dar care a fost încadrat mult timp și la bordul fregatei *Regele Ferdinand*, a punctat pentru noi: „Dincolo de ceea ce știm cu toții că înseamnă aderarea țării noastre la NATO pentru noi, marinarii, a însemnat schimbarea întregului mod în care ne desfășurăm activitatea, o muncă susținută pentru alinierea la standardele NATO și trecerea la sistemul de pregătire și de acțiune din cadrul Alianței. Au fost zece ani de muncă, dar zece

Foto: Bogdan Dinu

ani buni, în care am învățat multe de lucruri, am participat la diferite activități cu aliații noștri și ne-am dezvoltat din punct de vedere profesional.

Pentru mine, accesarea în Alianță se află în strânsă legătură cu intrarea în dotare a celor două fregate Tip 22. Sunt nave foarte bune, care au însemnat un suflu nou pentru Forțele Navale Române. Am învățat ce înseamnă o marină modernă și cum se fac lucrurile în cadrul NATO. De aceea, cred că achiziționarea acestor nave a fost un lucru foarte bun pentru marina noastră și pentru România, în general. Nu este un secret pentru nimeni că cele două fregate au realizat interoperabilitatea cu sistemele din cadrul NATO și, probabil, fără ele nu am fi putut participa la misiunile pe care le presupunea statutul de membru al acestei Alianțe. Personal, am participat la trei misiuni sub pavilion NATO, ACTIVE ENDEAVOUR, și lucrurile au decurs foarte bine. Ne-am integrat de la început în grupările navale din care am făcut parte, ne-am desfășurat activitatea în conformitate cu ordinele și misiunile primite de la eșaloanele superioare și nu au fost probleme. Cred că a fost un deceniu bun pentru Forțele Navale Române și ceea ce avem de făcut de acum înainte este să continuăm să facem lucrurile așa cum le-am făcut în ultimii zece ani.”

Primul deceniu de apartenență la Alianța-Nord Atlantică a condus, și în cazul maiștrilor militari de la bordul navelor Forțelor Navale Române, la creșterea motivației și a responsabilității, după cum am aflat de la maistrul militar clasa I Nicușor Stanciu: „Pentru mine, momentul în care am devenit membru al echipajului fregatei «Regele Ferdinand», a fost o schimbare majoră. Practic am luat-o de la zero. Comparativ cu dragoarele maritime de la care am venit, aici am găsit o tehnică nouă, o altă structură de organizare. Pentru noi a fost un nou început. Ne-a fost un pic mai greu să ne adaptăm, dar participând la cursurile din Marea Britanie am învățat lucruri noi. Executarea primei misiuni ACTIVE ENDEAVOUR, din anul 2005, prima după aderarea la NATO, a reprezentat pentru mine o nouă experiență. Până în momentul respectiv, noi ne-am antrenat, am trecut prin toate etapele necesare pentru a desfășura o asemenea misiune de patrulare, de interogare a navelor din zona de responsabilitate, de inspecție și control la

navele suspecte și de combatere a traficului ilicit, de orice natură, din Marea Mediterană.

Participarea la misiunea UNIFIED PROTECTOR, din anul 2011 în largul coastelor Libiei, a fost altceva. A fost o misiune cu un grad de risc mai ridicat față de ACTIVE ENDEAVOUR. Eram la un alt nivel. Ne-am antrenat intens, ne-am creat scenarii, astfel încât pe timpul misiunii, cu o durată de trei luni, să nu fim puși în fața unei situații inedite căreia să-i facem față cu greu sau să nu-i putem face față. Misiunea a fost îndeplinită cu succes, ne-am făcut datoria și am fost lăudați de staff-ul care a condus operația. Vreau să vă spun că la toate misiunile sub pavilion NATO la care am participat nu am avut nici un fel de frustrări legate de nivelul nostru de pregătire sau de dotare, comparativ cu colegii de pe alte nave ale marinelor statelor membre NATO cu o vechime în Alianță. Noi ne-am făcut datoria, am mers cu ei, ca de la egal la egal, ne-am pregătit împreună, am participat în comun la exerciții și misiuni. În același timp, am și învățat de la ei, chiar pot spune că de la fiecare națiune și marină cu care am lucrat în comun am învățat câte ceva, astfel încât noi ne-am perfecționat și nivelul nostru de pregătire a crescut constant, cu fiecare exercițiu, cu fiecare lecție învățată.

Pentru noi, aderarea a reprezentat o șansă uriașă. Iată că au trecut zece ani de atunci, iar rezultatele se văd, am fost apreciați, medaliați, ne-au fost recunoscute meritele atunci când a fost cazul și, mai ales, nu am dezamăgit pe nimeni. Oriunde am fost trimiși în misiune ne-am făcut datoria, iar misiunile au fost încununate de succes.”

Centrul de Instruire, Simulare și Evaluare este o unitate apărută în anul 2007, la câțiva ani de la aderare dar care, în pofida scurtei sale existențe de numai șapte ani, a avut un rol determinant în atingerea standardelor de interoperabilitate cu celelalte marine ale statelor membre ale Alianței. Comandorul Tiberiu Istrate, comandantul unității: „În anul 2005, s-a înființat pe lângă Centrul de Informatică al Forțelor Navale o secție de instruire prin simulare și evaluare, pentru a pregăti terenul viitoarei proceduri de interoperabilitate. Odată cu accesarea României în NATO, Joint Force Commander din Napoli a primit sarcina de a integra, din punct de vedere al marinei, forțele din zona sudică, unde ne aflăm și noi. Aici s-a

creat un plan de accedere și integrare, care necesita definirea unor capacități, cerințe operaționale specifice și esențiale, pe care Forțele Navale trebuiau să le îndeplinească.

Astfel, la 1 iunie 2007, a fost înființată această structură, cu rolul de a pune în practică politicile și doctrinele NATO de interoperabilitate și capacitate cu forțele din Alianță. Ca participant la conferințele organizate la SHAPE pe domeniul MAREVAL al Forțelor Navale în structurile nord-atlantice, vă pot spune că toate părerile și toate aprecierile de acolo au fost pozitive și, nu în ultimul rând, planul care trebuia să se încheie în anul 2014 a fost încheiat de către JFC Napoli cu doi ani mai devreme, adică în noiembrie 2012, când s-au semnat actele de încheiere a acestui program. Putem spune că și noi am contribuit, alături de forțele luptătoare, la reducerea timpului de integrare în structurile euroatlantice. S-au dezvoltat parteneriate între centrul nostru și alte centre de instruire și evaluare din NATO. Un parteneriat deosebit l-am avut cu Centrul de Evaluare al Navelor de Suprafață al Forțelor Navale din Turcia, prin intermediul căruia am făcut transferul de cunoștințe și uniformizarea de proceduri. Aceste cunoștințe, aplicate în Forțele

CISE instruiind echipajele navelor.

Scafandrii de mare adâncime pregătiți de misiune.

Elicopterul Puma Naval în zbor.

Navale Române, au contribuit la un proces de uniformizare la toate clasele de nave și la toate echipajele, astfel încât unitățile noastre de măsură și procedurile cu care operăm în toate mediile sunt identice, atât pentru navele care sunt puse la dispoziția NATO cât și pentru cele naționale. Practic, am contribuit la implementarea unui sistem de instruire și evaluare compatibil undeva la 95% cu NATO”.

Aminteam și de scafandrii din Forțele Navale Române, o altă structură care a înregistrat transformări profunde și ireversibile. Căpitan-comandorul Adrian Onțică, comandantul Grupului de scafandri EOD: „Grupul EOD a luat ființă chiar în anul 2004, prin transformarea Grupului de scafandri de luptă deminori. Transformarea a fost totală, fie că vorbim de misiuni, mentalitatea oamenilor, dotarea cu tehnică și echipament, cursurile care trebuie parcurse pentru a deveni scafandru EOD. Istoria grupului nu se rezumă doar la ultimul deceniu de când am devenit membri NATO. Începutul este undeva prin anul 2001, când am trimis oameni la cursuri în străinătate.

A fost un pas foarte important, deoarece aceștia au venit cu alte mentalități, cu o altă viziune și atunci am văzut cum se face această meserie de scafandru EOD în NATO. De asemenea, am început înainte de 2004, prin participarea la exerciții, ca parteneri în cadrul Parteneriatului pentru Pace. Transformarea a fost foarte rapidă și s-a concretizat în dotarea cu tehnică modernă, la nivelul standardelor Alianței. Pot afirma, cu mândrie, că în anul 2006 am fost certificați național și internațional, fiind - dacă nu mă înșel - prima structură din Forțele Navale, la exercițiul STEADFAST JAGUAR din Insulele Capului Verde. A fost o piatră de hotăr în cariera mea de scafandru EOD și de comandant al acestui grup.

Sunt din anul 1997 în cadrul grupului, am trăit personal această transformare și pot spune că, în prezent, mai avem foarte puține lucruri în comun cu vechiul grup, așa cum arăta el până în 2004. Toate misiunile din ultimul deceniu au fost importante și nu au fost puține. Este greu să menționez una anume acum, poate totuși această certificare din Insulele Capului Verde, care a fost cea mai

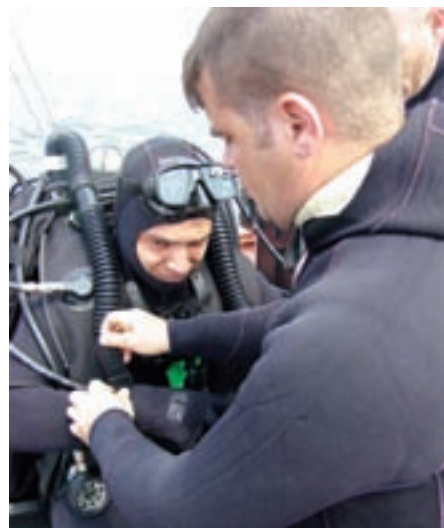

Pregătirea unei misiuni specifice scafandrilor EOD.

importantă, încărcată de emoții deosebite, deoarece nu știam ce ne așteaptă, am avut opt evaluatori din Spania, profesioniști care au stat lângă noi 24 de ore și au văzut fiecare mișcare.

Dar au mai fost și alte misiuni, asigurări din punct de vedere EOD ale altor structuri, Summit-uri NATO, participări în teatre de operații. Și încă ceva! Cu siguranță, toate dotările din cadrul grupului le veți vedea și în dotarea celorlalte grupuri EOD din statele membre NATO cu tradiție. Sunt 100% identice sau similare, pe anumite părți sau componente din echipamente stăm chiar un pic mai bine, având avantajul că ne-am dotat mai târziu decât alții și tehnica noastră este un pic mai modernă decât a lor. Pe scurt, eu zic că a fost un deceniu de împliniri, de realizări profesionale deosebite, un deceniu de care sunt mândru că am participat și eu, într-o mică măsură, la transformarea acestui grup, un deceniu la care mă uit înapoi cu mândrie”.

Grupul Naval de Forțe pentru Operații Speciale, cel puțin în titulatura actuală, a apărut la data de 1 aprilie 2006 și a pornit tot

Pregătirea scafandrilor de luptă pentru un antrenament specific.

de la vechii scafandri de luptă de incursiune. Dacă insistăm și vă prezentăm încă un interlocutor scafandru este deoarece, așa cum aminteam la începutul articolului, aceste microstructuri reprezintă modele de succes în ultimul deceniu de la aderare, în ceea ce privește certificarea, integrarea, interoperabilitatea, dotarea, toate realizate într-un interval de timp foarte redus, cu bugete relativ mici, dar cu beneficii de imagine și credibilitate mari pentru Forțele Navale și România.

Locotenent-comandorul Mihai Ghibu: „Grupul a fost înființat la data de 1 aprilie 2006 și, un an mai târziu, în 2007, eram deja operaționalizați și puși la dispoziția NATO. Dacă în 2007 afirmam că suntem în măsură să executăm anumite misiuni, astăzi spunem că am executat. Am efectuat misiuni în teatrul de operații Afganistan, în Golful Aden și peste tot unde am fost trimiși. Primul detașament trimis în teatrul de operații Afganistan a fost în anul 2009 și, de atunci, avem aproape permanent rotații în acest teatru la nivel detașament, iar în ultima perioadă și la nivel de elemente de comandă. Poate sunt puțin lipsit de modestie, dar afirm că am fost structura care s-a operaționalizat cel mai rapid, într-un an de zile. Am avut rezultate bune, dar am și muncit, de la comandant până la ultimul caporal, ca să obținem aceste rezultate. Suntem o structură relativ mică, flexibilă și unii poate ar fi tentați să afirme că în ultimul deceniu am fost avantați de context, dotare, buget. Eu zic că noi ne-am creat singuri acest avantaj, prin faptul că am fost flexibili și am încercat să spunem «da» la aproape toate solicitările eșaloanelor superioare.

Pentru noi, ultimul deceniu a fost extrem de pozitiv, în sensul că am evoluat mult, de la scafandrii de luptă de incursiune până la GNFO-ul din prezent. Această evoluție este vizibilă în modul de antrenament, dotarea cu tehnică și armament, în procedurile de operare. Și încă ceva, deși suntem o structură mică, în ultimul deceniu de când facem parte din Alianță, procentual avem cele mai mari pierderi, atât în teatrele de operații, cât și pe timpul antrenamentelor și e de datoria noastră să nu-i uităm pe colegii noștri și să le onorăm memoria”.

Forțele Navale au parcurs un proces îndelungat de realizare a interoperabilității cu ceilalți membri ai NATO

Interviu cu domnul contraamiral dr. Alexandru Mîrșu, șeful Statului Major al Forțelor Navale

Locotenent-comandor ing. **Mihai EGOROV**

- Domnule contraamiral, la 29 martie 2004, România a aderat la NATO. Cât de important a fost Parteneriatul pentru Pace, în pregătirea acestei aderări?

- Programul Parteneriatul pentru Pace, care a demarat mult înainte de intrarea în NATO, a constituit o platformă de pregătire și de netezire a terenului pentru accederea noastră în NATO. Forțele Navale Române au participat la toate exercițiile desfășurate sub egida Parteneriatului pentru Pace, fie că au fost exerciții naționale sau internaționale.

- Ce au însemnat cei 10 ani de NATO pentru Forțele Navale Române?

- Odată cu accederea în NATO, Forțele Navale au continuat aceste activități de instrucție, dar au desfășurat și misiuni sub Articolul 5 din Carta NATO. Este vorba de operația ACTIVE ENDEAVOUR, la care Forțele Navale au participat încă din anul 2005 cu fregatele T22. De asemenea, Forțele Navale au participat în teatrele de operații din Kosovo, Irak și Afganistan, unde am avut grupe de Forțe Speciale și subunități din cadrul Batalionului de Infanterie Marină, pentru a ne demonstra credibilitatea și angajamentul față de Alianță, indiferent de situațiile internaționale care au apărut. După intrarea în NATO, Forțele Navale au parcurs un proces îndelungat de realizare a interoperabilității cu ceilalți membri ai Alianței, au parcurs un traseu pentru realizarea standardelor și programelor de pregătire la nivelul Alianței, proces care nu s-a încheiat și care este într-o continuă actualizare și, de aceea, trebuie să avem în vedere menținerea și ridicarea permanentă a acestui standard. Odată cu intrarea în NATO, Forțele Navale și-au asumat și anumite obligații, care trebuie să fie în contrapartidă cu garanțiile de securitate, oferite de Alianță statelor membre. În contextul actual, Forțele Navale au un aport deosebit prin supravegherea maritimă, prin desfășurarea activităților și procesului de instrucție cu aliații în Marea Neagră.

- Cum au fost cei 10 ani de NATO pentru dumneavoastră personal?

- Pentru mine personal, acești 10 ani de NATO au însemnat foarte mult. Aderarea României la NATO m-a găsit în Marea Britanie, la cursurile Colegiului de Comandă și Stat Major, unde am avut un moment de mândrie când colegii pe care îi aveam acolo – din state NATO și non NATO – m-au felicitat pentru această izbândă. Reîntorcându-mă în țară, am avut ocazia să conduc gruparea navală BLACKSEAFOR. Chiar dacă BLACKSEAFOR este o

inițiativă regională, navele participante sunt atât din țări NATO și non NATO, ceea ce mi-a permis să am o experiență deosebită în ceea ce privește conducerea unei astfel de grupări, pe standarde NATO și, totodată, adaptarea acestora pe procedurile pe care statele non NATO nu le aveau. Am avut apoi onoarea să fiu numit comandant al Flotei de Fregate, implicându-mă total în pregătirea misiunilor pe care fregatele le-au desfășurat sub mandat NATO (operația ACTIVE ENDEAVOUR), având o mare responsabilitate, dar și mari satisfacții la finalul misiunilor. În funcția de comandant al Flotei, am avut în permanentă atenție pregătirea navelor pentru participarea la operația ACTIVE ENDEAVOUR și, de asemenea, pentru organizarea și conducerea activităților NATO, în comun cu partenerii în Marea Neagră. Astăzi, după 10 ani, mă găsesc în funcția de șef al Statului Major al Forțelor Navale, unde am în permanentă atenție pregătirea navelor participante la exerciții sub egida NATO și a structurilor din cadrul Forțelor Navale care execută misiuni sub mandat NATO în alte teatre de operații, Afganistan, Kosovo etc. ■

Vom acorda o atenție deosebită creșterii nivelului de instruire al structurilor din Forțele Navale

Contraamiral de flotilă
dr. Constantin CIROBEA
Șef al Instrucției și Doctrinei
din Statul Major al Forțelor Navale

La început de mandat, unul dintre obiectivele principale îl reprezintă necesitatea acordării unei atenții deosebite creșterii nivelului de instruire și al capacității operaționale al tuturor structurilor din Forțele Navale.

Dezvoltarea acestui nivel trebuie privită pe două paliere – instrucția la simulator și instrucția pe mare/fluviu și în teren. Pregătirea la simulator va continua, conform planificării existente, cu accent pe creșterea complexității exercițiilor, dar și pe asigurarea unei prezențe maxime la aceste activități. Privind instrucția pe mare, vom pune accent pe creșterea complexității exercițiilor, prin participarea acestora în cadrul grupului de nave, cu exersarea concepției de comandă și control. De asemenea, vom crește intensitatea activităților pe mare, prin executarea de antrenamente la bordul navelor, destinate perfecționării deprinderilor militarilor în lupta pentru menținerea vitalității navei și asigurarea pazei și protecției acesteia.

O altă direcție de acțiune va fi reprezentată de implicarea unui număr mai mare de nave în exercițiile desfășurate împreună cu navele străine, în cadrul unor exerciții planificate sau pe timpul vizitelor efectuate de acestea în porturile noastre. Intenția este de a crește în complexitate astfel de activități și, de la exercițiile simple tip PASSEX, la care participa o singură navă, să angajăm mai multe forțe, așa cum s-a întâmplat pe timpul vizitelor din acest an ale navelor SUA (*USS Truxtun* și *USS Donald Cook*). La aceste activități au participat trei respectiv patru nave, elicoptere și forțe pentru operații speciale. Scenariul exercițiului a avut în vedere crearea unui cadru tactic complex, cu activități diverse și, în același timp, realizarea cooperării între fiecare din forțele proprii participante și navele SUA. O astfel de abordare asigură o creștere a nivelului de instruire a echipajelor, dar și a structurilor de comandă implicate. Participarea la cât mai multe misiuni și cu cât mai multe forțe, alături de structuri ale statelor membre NATO, ne permite amplificarea instrucției pe aceeași resursă pe care o avem la dispoziție și, de asemenea, asigură un cadru corespunzător pentru pregătirea structurilor destinate NATO în cadrul Forței de Reacție.

În acest context, un obiectiv important este reprezentat de necesitatea organizării anuale a unui exercițiu internațional de către Forțele Navale Române. Un astfel de exercițiu asigură atât exersarea capacității de planificare și conducere a forțelor într-un cadru întrunit și combinat, dar și intensificarea nivelului de instrucție a forțelor pe timpul desfășurării exercițiilor pe mare/fluviu și în teren.

Vom menține și pregătirea la nivel Grup de Nave (Task Grup), dar aceasta se va adresa mai mult structurilor de comandă, instrucția forțelor va rămâne în responsabilitatea comandanților de divizioane, iar nivelul de instruire va fi verificat la sfârșitul perioadei de pregătire de către CISE. În cadrul acestor exerciții complexe, pe tipuri de misiuni la nivel Grup de Nave, comandantul grupului împreună cu statul major planifică activitatea și conduce forțele pe timpul executării misiunii. Această abordare consider că permite antrenarea personalului în luarea unor decizii corespunzătoare complexității acțiunilor militare moderne și poate asigura un răspuns adecvat și flexibil de la structura de comandă până la executant.

De asemenea, vom implementa în Statul Major al Forțelor Navale și în structurile subordonate noua concepție de comandă și control, aflată în stadiu final la nivelul Statului Major General, concepție de comandă și control care permite conducerea eficientă a tuturor forțelor, în funcție de complexitatea situației, începând

cu cele de reacție imediată. Această pregătire se adresează în primul rând statelor majore ale tuturor structurilor din Forțele Navale și în acest sens au fost planificate convocări care vor reprezenta prima etapă privind însușirea concepției NATO de planificare și conducere a acțiunilor militare. Pentru realizarea unei bune cooperări, atât pe timpul desfășurării exercițiilor, dar și în cadrul unor acțiuni în comun, trebuie asigurat un limbaj comun privind planificarea și conducerea acțiunilor, limbaj care trebuie cunoscut de cât mai mulți ofițeri, maiștri militari/subofițeri și SGP din Forțele Navale. Am accentuat faptul că trebuie realizat un limbaj comun privind planificarea și conducerea acțiunilor și nu de cunoaștere a limbii engleze, pentru că, la 20 de ani de la primele exerciții în cadrul Parteneriatului pentru Pace, pentru o structură de forțe complet profesionalizată

nu cred că mai poate fi vorba de învățarea limbii engleze, ci doar de practicarea acesteia într-un cadru complex, oferit de exercițiile întrunite și combinate.

Trebuie să continuăm programul elicoptere navale, atât la etapa de modernizare și la nivelul pregătirii – pentru ca elicopterele să-și poată îndeplini toate misiunile la bordul fregatelor. Programul elicoptere este un program reușit al Forțelor Navale; toate activitățile pe partea de achiziție și de instruire a personalului s-au desfășurat foarte bine. Proba de foc la care au fost supuși pe timpul operației EU NAVFOR ATALANTA a demonstrat viabilitatea activităților desfășurate și utilitatea practică a programului. Etapa a doua este în derulare și nu sunt indici care să arate că sunt probleme în derularea acesteia. Piloții de la Grupul de elicoptere au un nivel bun de pregătire, dar cred că a venit momentul în care trebuie să ne gândim la un schimb de generații pentru a asigura pe de o parte cadrul adecvat transferului de cunoștințe și experiență către piloții mai tineri, având în vedere caracterul specific al acțiunilor elicopterelor navalizate, și, de asemenea, folosirea experienței acumulate la Grupul de elicoptere în cadrul structurilor de comandă din Forțele Navale.

O altă prioritate o reprezintă Batalionul de Infanterie Marină. Aici se află în derulare un program de reorganizare a instrucției, program care va permite asigurarea unei bune interoperabilități a Batalionului de Infanterie Marină cu structurile similare ale SUA. Acest program prevede diferite activități în comun pe timpul fiecărei vizite a infanteriștilor marini americani și va valorifica la maximum experiența acestora. După evaluarea făcută de echipa din SUA la sfârșitul anului trecut, ca o recunoaștere a nivelului de pregătire, au fost constituite echipe mixte de planificare a exercițiilor, dar și structuri acționale mixte, formate din infanteriști marini români și americani. Șeful echipei de evaluare a menționat faptul că oricând va pleca la misiuni alături de infanteriștii români. Rămân în atenție aspecte privind dotarea și modernizarea echipamentelor infanteriei marine, program care, dacă se va derula conform planului, ne va permite în viitorul apropiat să realizăm obiectivele de apărare a zonei de responsabilitate la un nivel superior și, de asemenea, să participăm cu acest batalion la misiuni mai complexe decât cele executate în Kosovo.

Pe lângă aceste obiective punctuale, rămâne permanent în atenția tuturor cerința de menținere și ridicare permanentă a nivelului de pregătire existent, pentru a permite tuturor structurilor să își îndeplinească obiectivele de apărare și de promovare a intereselor maritime și fluviale ale României. Pornind de la cerințele actuale, structura Forțelor Navale pe care o proiectăm trebuie să îndeplinească următoarele criterii: comandă și control eficiente, structură echilibrată de forțe, interoperabile și infrastructură

corespunzătoare, totul pentru a apropia forțele din subordinea Statului Major al Forțelor Navale de cerințele războiului modern pe mare, pe litoral și în adâncimea acestuia.

Aceste deziderate pot fi îndeplinite atât prin perseverență și continuitate în îndeplinirea obiectivelor, dar și prin formarea unei generații viitoare de militari, care să promoveze aceste principii. Aici aş dori să subliniez faptul că în luna februarie, la finalul cursului de bază, aspiranții au prezentat proiecte apropiate de sarcinile pe care le vor îndeplini ca ofițeri pe prima funcție pe care urmează să fie repartizați. Am apreciat modul cum au fost întocmite și prezentate aceste proiecte, am apreciat dorința de perfecționare a viitorilor ofițeri și consider că acesta este un element important în formarea lor. Referitor la pregătirea generației de mâine a Forțelor Navale, consider că trebuie acordată o mai mare atenție pregătirii de specialitate, luând în considerare tehnica existentă la bordul navelor și programele de înzestrare de perspectivă sau aflate în derulare. Viitorii ofițeri, maiștri militari, subofițeri și soldați profesioniști trebuie să facă față cerințelor primei funcții pe care urmează să fie încadrați, urmând ca pe timpul dezvoltării în carieră să își perfecționeze această pregătire.

Am lăsat la final domeniul presei militare. Presa militară trebuie să fie o presă specializată, să fie conștientă că se adresează pe de o parte unor cunosători, iar pe de altă parte unora care doresc să afle cât mai multe despre acest domeniu deosebit, reprezentat de mediul militar în general și Forțele Navale în special. De asemenea, presa militară trebuie să promoveze valorile și numeroasele modele, care sunt uneori necunoscute, dar - prin activitatea de zi cu zi – contribuie la realizarea unor performanțe deosebite la nivelul fiecărei structuri, în cadrul tuturor activităților. Trebuie încurajați militarii să fie preocupați de creșterea nivelului de pregătire personală și profesională, de îmbunătățirea permanentă a nivelului de cunoștințe.

Forțele Navale trebuie să continue tradiția semnificativă a acestei categorii de forțe militare, acționând permanent în interesul națiunii, pentru apărarea unor idealuri generoase precum siguranța granițelor, securitatea fluvială și maritimă, dezvoltarea relațiilor complexe militaro-diplomatice la Marea Neagră și pretutindeni unde statul român își promovează interesele geostrategice.

Este recunoscut faptul că, în calitate de stat riveran Mării Negre, situat în apropierea zonelor de insecuritate din Balcani și Caucaz, la intrarea principalei axe de transport fluvial dintre Orientul Mijlociu și Europa Occidentală, România trebuie să dispună de o forță navală credibilă și bine structurată, cu o putere combativă pe măsura responsabilităților ce-i revin la mare și fluvii. În contextul evoluției contemporane a mediului de securitate, puterea maritimă a țării este un factor de importanță vitală, iar Forțele Navale Române sunt și vor rămâne pilonul principal al acesteia. ■

Avem programe de modernizare a Forțelor Navale

Comandor Ioan STĂNCIULESCU
Șef Resurse
la Statul Major al Forțelor Navale

Numirea mea pe funcția de șef Resurse în Statul Major al Forțelor Navale reprezintă pentru mine o onoare și constituie, în același timp, o mare responsabilitate pe linia activităților specifice resurselor. Obiectivul meu principal rămâne asigurarea coresponzătoare a suportului necesar, tehnic și uman, astfel încât activitățile de instruire și misiunile Forțelor Navale să poată fi derulate în condiții bune, iar rezultatele obținute să fie cele așteptate.

Vorbind despre proiectele de viitor, este foarte important ca acestea să fie încadrate în limite de timp, în corelare atât cu perspectiva resurselor financiare alocate Forțelor Navale, cât și cu termenele reale de implementare a acestor proiecte, respectiv pregătire, realizare, operare și suport.

Pe termen scurt, un obiectiv foarte important pentru mine îl reprezintă menținerea capacității de luptă pentru tehnica existentă, prin continuarea asigurării unui sistem eficient de planificare și utilizare a resurselor existente, dar și prin asigurarea unui suport logistic coresponzător, bazat în principal pe realizarea mentenanței preventive, instruirii personalului și asigurarea cadrului pentru realizarea la timp a aprovizionării cu piesele de schimb și materialele necesare navelor.

Un alt obiectiv foarte important, îl constituie realizarea și finalizarea programului elicopterului navalizat. Introducerea în dotarea Forțelor Navale, începând cu anul 2014, a elicopterului echipat pentru lupta antisubmarin, reprezintă o creștere reală a capabilităților de luptă a fregatelor tip 22.

Continuând discuția în aceleași repere de timp, un alt proiect foarte important îl constituie inițierea programului de modernizare al fregatelor tip 22, cu sisteme de comandă control, armament și senzori, într-o configurație care să elimine limitările actuale și care să asigure îmbunătățirea substanțială a capabilităților de luptă ale navelor, în mediile de suprafață, antiaerian și antisubmarin, astfel încât Forțele Navale să poată executa și să poată participa la toată gama de misiuni specifice ale acestui tip de navă, alături de navele aliate. Totodată, continuarea asigurării unui suport logistic eficient pentru sistemele și subsistemele existente la bord, reprezintă o componentă la fel de importantă a programului.

De asemenea, pe linia programelor de modernizare, o altă prioritate a Forțelor Navale o constituie realizarea celor două programe de înzestrare de importanță strategică, respectiv corvețele multifuncționale și vânătoarele de mine. Realizarea acestor două programe de construcție de nave noi are o mare însemnătate, atât pentru Forțele Navale, cât și pentru industria navală autohtonă. Pe de altă parte, ceea ce se începe prin modernizarea fregatelor, se consolidează

prin cele două programe strategice, respectiv trecerea la o nouă etapă, istorică aş putea spune, a Forțelor Navale, din punct de vedere al pregătirii și instruirii echipajelor, dar și din punct de vedere al creșterii capacității de luptă, cu tehnică, armament, senzori și muniții, la nivelul aliaților noștri din NATO și UE.

Este bine știut că Forțele Navale au în atenție, în viitor, și alte programe de modernizare, inclusiv revitalizarea și modernizarea submarinului *Delfinul*, acestea parcurgând deja mai multe etape de pregătire și fundamentare, din punct de vedere tehnic și operațional, urmând ca activitățile de inițiere efectivă și implementare să se realizeze gradual, coresponzător posibilităților de alocare a resurselor financiare. Foarte importante sunt principiile de abordare a acestor programe din perspectiva Statului Major al Forțelor Navale. România dispune de mai multe șantiere navale performante, cu o lungă tradiție în construcția de nave, rețehnologizate în ultimii ani, iar acest avantaj trebuie valorificat la maximum, cu atât mai mult cu cât potențialul industrial existent, la nivel național, se intersectează cu nevoile și cerințele actuale ale Forțelor Navale. Din acest punct de vedere, realizarea programelor de modernizare prin implicarea substanțială a șantierelor navale românești și, în general, a industriei autohtone, va permite dezvoltarea în țară a unor capacități de suport logistic pe întregul ciclu de viață al navelor. Totodată, un element deosebit de important în succesul proiectelor pe care Forțele Navale le au în atenție, îl reprezintă dezvoltarea capabilităților într-un cadru multinațional, prin inițiativele NATO “Smart Defence” și UE “Pooling & Sharing”.

Aceste obiective, împreună cu alte proiecte de viitor, definite la nivelul Ministerului Apărării Naționale, pregătite din punct de vedere tehnic pentru a fi implementate, contribuie substanțial la constituirea pachetului de forțe și capabilități pentru îndeplinirea obiectivelor asumate față de NATO și UE. ■

Foto: Cristian Vlăsceanu

Foto: Cristian Vlăsceanu

Locotenent-comandor
ing. Cosmin OCHEȘEL

La începutul lunii aprilie am fost prezenți la Batalionul 110 Comunicații și Informatică al Forțelor Navale pentru a surprinde o zi de instrucție specifică a militarilor acestei unități. Șeful de stat major al Batalionului 110 Comunicații și Informatică, locotenent-colonelul Tiberiu Stoica: „Am executat un exercițiu tehnic de specialitate cu elementele mobile ale unității, în teren, la distanțe reduse. Exercițiul a simulat, în cadrul scenariului, instalarea, darea în exploatare și strângerea unui centru de comunicații al unui punct de comandă pentru unul din eșaloanele deservite. Ca elemente componente acest centru de comunicații are un centru de comunicații transportabil, care este inima sistemului, o rețea mobilă de calculatoare a unuia dintre eșaloane, precum și grupul stațiilor radio.

La acest exercițiu a fost prezentă și o autospecială mobilă de comunicații cu rol de punct de comandă, acesta fiind elementul de noutate prezentat pe parcursul antrenamentului. Locotenent-colonelul Tiberiu Stoica: „Pentru noi, principala provocare a acestui exercițiu a fost integrarea în centrul de comunicații a autostației unei rețele mobile de calculatoare, un proiect început cu ceva timp în urmă în condițiile restricțiilor bugetare, dar care a fost creat și realizat cu forțele proprii și cu sprijinul Statului Major al Forțelor Navale. Misiunea principală a acestei autostații este de a transporta în raion activele de rețea și nodul de infrastructură pentru rețelele informatice necesare instalării unui punct de comandă”.

Batalionul 110 Comunicații și Informatică este structura specializată subordonată Comandamentului Flotei care realizează, exploatează și menține în funcțiune sistemul de comunicații și informatică al Forțelor Navale necesar conducerii, cooperării și înștiințării marilor unități și unităților și care gestionează Rețeaua de Transmisiuni Permanentă din cadrul Rețelei Militare Naționale de Comunicații în zona de Sud-Est a țării, la pace, în situații de criză și la război.

Și pentru că Batalionul 110 Comunicații și Informatică a împlinit la sfârșitul lunii aprilie 52 de ani de existență, am profitat de acest moment pentru a realiza un scurt interviu cu comandantul unității, domnul colonel Ionel Țigănuș.

– Care este cea mai mare provocare pentru dumneavoastră în calitate de comandant al unității?

– Având în vedere că discutăm despre comunicații și informatică, un domeniu în care există cea mai acerbă cursă pentru dezvoltarea tehnologiilor și a sistemelor de comunicații, cea mai mare provocare, atât pentru mine, cât și pentru personalul

Colonel Ionel Țigănuș

unității, este de a ține pasul cu dezvoltarea tehnologică. Totodată pregătirea personalului și îmbunătățirea deprinderilor în exploatarea tehnicii pe care o avem în dotare constituie de asemenea o provocare.

– Fiindcă ați amintit de pregătirea personalului, cât de greu este să formați un profesionist în acest domeniu?

– Durata pregătirii unui specialist a crescut în ultimii ani și cred că motivele principale sunt capabilitatea și complexitatea tehnicii digitale pe care o avem în dotare, ceea ce necesită cunoștințe interdisciplinare pentru o mare parte din personal.

– Care ar fi în opinia dumneavoastră una dintre cele mai mari realizări ale unității pe care o conduceți?

– Consider că cea mai importantă realizare o constituie implicarea noastră la exercițiul LITORAL 13, desfășurat într-o zonă greu accesibilă, în condiții meteo extreme, unde vizibilitatea între echipamentele de comunicații nu a fost posibilă, ceea ce ne-a obligat să realizăm diverse canale de legătură intermediare. Misiunea noastră a fost

îndeplinită cu succes chiar dacă identificarea unei soluții tehnice pentru realizarea canalelor de legătură a fost o adevărată provocare. Sistemele de comunicații și informatică au fost proiectate și realizate în cadrul unității. Personalul s-a antrenat în condiții reale, astfel că lucrul în echipă a fost principalul factor care a contribuit la îndeplinirea cu succes a sarcinilor primite.

– Cum apreciați nivelul pregătirii profesionale a personalului din subordine?

– Competența profesională, atât a statului major cât și a personalului din subunități, precum și devotamentul și implicarea acestuia au dus la îndeplinirea cu succes în decursul timpului a misiunilor primite de unitate. Datorită bunei pregătiri a personalului care încadrează Batalionul 110 Comunicații și Informatică, unitatea se prezintă ca o structură modernă, flexibilă fiind capabilă să îndeplinească orice misiune specifică în zona de responsabilitate a Forțelor Navale. Noi ne vom face datoria în continuare la cele mai înalte standarde și că vom fi demni de moștenirea spirituală și profesională lăsată de înaintașii noștri de-a lungul existenței acestei unități. ■

Demontarea unei antene.

Foto: Cristian Vlăsceanu

Foto: Cristian Vlăsceanu

Focuri pe Dunăre!

Locotenent-comandor
ing. **Mihai EGOROV**

Ca în fiecare an, primăvara a readus navele fluviale în poligonul temporar de la Peceneaga, acolo unde în ultima decadă a lunii martie, au executat ședințele specifice de tragere de infanterie, dar și tragerile cu armamentul de la bord, calibrul maxim 14,5 mm. Timp de trei zile, nave din Divizioanele 67 Nave Purtătoare de Artilerie și 88 Vedete Fluviale s-au antrenat pe Brațul Măcin, în sectorul cuprins între Carcaliu și Peceneaga. Și dacă anul trecut la început de aprilie, frigul și ninsoarea au fost principalii inamici ai navelor fluviale, de această dată vremea a fost de partea oamenilor bătrânului fluviu și doar vântul le-a creat periodic dificultăți.

Noaptea nu lăsase încă locul zilei când am plecat din Constanța, redescoperind după 2 ore de mers, frumusețea și, pe alocuri, sălbăticia raionului Peceneaga. Chiar în ziua prezenței noastre acolo, la activități a fost prezent și comandorul dr. Tiberiu-Liviu Chodan, comandantul Flotei, care a observat, verificat și corectat ceea ce executau echipele navelor. Servanții de pe instalațiile artileristice, au depășit emoțiile inerente reacomodării cu tragerile, și-au reglat tirul și au lovit, rând pe rând, toate țintele amplasate la baza dealului de la Peceneaga. Activitățile au decurs normal, pregătirea teoretică și seriozitatea de care au dat dovadă marinarii permițându-le să execute toate ședințele de tragere planificate, în condiții de siguranță și cu rezultate foarte bune.

Comandorul Tudorel Gândac, comandantul Divizionului 67 Nave Purtătoare de Artilerie: „Aceste misiuni sunt deosebit de importante pentru noi. Venim după o perioadă de două luni de pregătire, din care o lună pregătire teoretică, cu toți operatorii

pe instalațiile artileristice de 14,5 mm și 100 mm. Am participat apoi la exercițiul de simulare de la Constanța și acum finalizăm misiunile de luptă. Anul acesta executăm tragerile doar cu echipajele navelor prezente în raion. Tragerile s-au desfășurat în condiții foarte bune, vremea a ținut cu noi și consider că ne-am atins toate obiectivele, atât pe partea de funcționare a instalațiilor, cât și de pregătire a echipajelor. Un om pentru Dunăre, se formează destul de greu pentru că este o activitate specifică, față de cea de la mare, dar, în general, marinarii trebuie să acționeze la fel de bine și la fluviu și la mare, pregătirea trebuie să fie la fel de bună. Eu cred că începutul carierei unui ofițer de marină ar trebui să fie la fluviu și să continue apoi la mare, pentru a forma un marinăr complex, care să poată acționa în orice mediu, fluvial sau maritim.”

Împuternicit la comanda monitorului, **Mihail Kogălniceanu** (45), la bordul căruia se afla și comanda divizionului în acea zi de tragere, a fost căpitan-comandorul Valeriu Anton, fost șef al comunicațiilor la Divizionul 67 Nave Purtătoare de Artilerie. Chiar dacă s-a aflat la prima tragere cu nava în calitate de comandant al acesteia, emoțiile au lipsit, iar nava a executat toate misiunile cu bine.

Căpitan-comandor Valeriu Anton, comandantul monitorului **Mihail Kogălniceanu**: „Am venit în raionul Peceneaga, cu gânduri mari, cu speranțe și foarte bine pregătiți. Venim aici în fiecare an pentru a executa trageri cu armamentul de artilerie până la calibrul de 14,5 mm, dar executăm și ședințe specifice

Foto: Cristian Vlăsceanu

Tragere specifică cu armamentul de infanterie.

de infanterie. Tehnica a funcționat foarte bine, tragerile s-au executat foarte bine, oamenii s-au comportat ireproșabil. În general, militarii au cam 6-8 ani vechime, deci au experiență. Pentru mine nu a fost greu, pentru că funcțiile îndeplinite la divizion nu mi-au permis să stau pe margine; am participat la aproximativ 95% din ieșirile pe fluviu din ultimii 17 ani ai acestui divizion, așa că a fost ușor.”

În așteptarea tragerilor cu calibre mari planificate a se desfășura în raionul Midia, tragerile de la Peceneaga au constituit un bun antrenament al echipajelor și, mai ales, al servanților de pe instalațiile artileristice, dar și o oportunitate de pregătire și de „dezmoțire” a navelor pe Dunăre, după o iarnă în care au stat legate la mal. ■

Foto: Cristian Vlăsceanu

Se zboară la Tuzla!

Locotenent-comandor ing. **Mihai EGOROV**

Început la finalul anului 2005, programul Elicoptere Navale se dovedește cu fiecare zi a fi unul reușit. În acest moment, Forțele Navale au în dotare trei elicoptere IAR 330 Puma Naval, iar programul de modernizare a acestora este în plină desfășurare. În acest an este prevăzut ca elicopterele să fie dotate cu capacități de luptă antisubmarin, ceea ce va face să crească importanța acestor vectori pentru fregatele la bordul cărora sunt destinate să opereze.

I-am vizitat pe piloți, în ultima decadă a lunii martie, acasă la ei, pe aerodromul de la Tuzla, într-o zi obișnuită de instrucție în zbor. După perioada de iarnă, în acea zi s-a făcut reacomodarea cu elicopterul, cu procedeele și manevrele pe care piloții le execută la apunarea pe navă. De asemenea, programul de zbor a inclus și operațiunile desfășurate în cadrul unor misiuni de salvare a vieții pe mare. Un proces aparent dificil, în care nimic nu a fost lăsat la voia întâmplării.

Căpitanul Mihai Liță, pilot: „Ne-am reluat antrenamentul pentru apunări; acum am executat misiuni deasupra uscatului, urmând ca la ieșirile viitoare să apunăm la navele care desfășoară exerciții pe mare. Apunarea în sine este dificilă, când intri deasupra punții de zbor și simți curenții care se scurg de-a lungul navei. Astăzi a fost foarte bine, vântul ne-a ajutat și suntem nerăbdători să respectăm procedurile lor, apunarea a fost puțin mai dificilă.”

Nu au fost singurele misiuni executate de piloții marinari în acea zi. Poate, cea mai dificilă misiune a zilei a fost cea de inserție a unei grupe din cadrul Detașamentului de Forțe pentru Operații Speciale, la bordul USS *Truxtun* (DDG 103), navă care executa antrenamente comune cu navele Forțelor Navale Române.

Am urmărit programul de instrucție al piloților marinari încă de când s-au aflat în băncile Școlii de Aplicație a Forțelor Aeriene „Aurel Vlaicu” de la Boboc, am participat la instrucția lor de la Otopeni, la diverse misiuni ale lor, dar în acea zi, a fost prima dată când am zburat cu un echipaj format exclusiv din

ofițeri de marină, căpitanul Cătălin Cârmu, instructor și căpitanul Ionuț Ursescu, copilot.

Căpitan Cătălin Cârmu, instructor-șef: „În prima parte a zilei a trebuit să ne reluăm antrenamentul pentru a participa la exercițiul de căutare și salvare (SAR), cu întreaga grupare de nave aflată pe mare, reintrarea în barem a salvatorului de bord și revalidarea calificărilor pilotului comandant și ale copilotului. Aceste misiuni implică un grad de risc mai mare decât cel pentru misiuni uzuale; pe lângă faptul că elicopterul trebuie să aibă un zbor staționar și stabil, trebuie să ținem cont de faptul că salvatorul se află agățat în cârlig și oricând pot apărea probleme. Pe timpul salvării din apă a unui rănit, trebuie ținut elicopterul foarte bine la punct fix, astfel încât, dacă rănitul are răni, să nu i le agravăm. În funcție de nivelul de pregătire al instructorilor și de experiența acestora, exercițiul ar trebui reluat o dată la două luni, cel puțin o troliere de fiecare. În partea a doua a zilei am executat misiuni cu partenerul american aflat în zonă. Săptămâna trecută am operat la bordul navei executând apunări, iar astăzi am executat o inserție a unor forțe speciale, am asigurat zona și, ulterior, am extras forțele speciale de la bord. Totul a decurs normal și ne bucurăm că am ajuns să atingem un nivel ridicat de pregătire, fapt evidențiat și de partenerul american. Deoarece puntea navei este mai mică decât a fregatelor T22, pe care suntem obișnuiți să apunăm și a trebuit să respectăm procedurile lor, apunarea a fost puțin mai dificilă.”

Elicopterul Puma Naval și-a continuat zborurile în ziua respectivă și în zilele următoare având la manșă alți piloți marinari, pentru că fiecare dintre cei opt piloți marinari a trebuit să se refamiliarizeze cu toate misiunile specifice care trebuiau îndeplinite.

Viața se scurge parcă altfel la Tuzla, unde ritmul zilnic este, de cele mai multe ori, asemănător curentului de aer generat de rotația elicelor, unde timpul pare că se comprimă în fiecare zi, fiecare căutând parcă o oră în plus pentru a rezolva toate misiunile primite și a le pregăti pe următoarele. Piloții marinei continuă să zboare! ■

Instrucție în zbor la Tuzla.

Foto: Mihai Egorov

În căutarea „timpului probabil”

În anul 2006 a apărut la Grupul de Elicoptere, prima funcție de meteorolog aeronautic din Forțele Navale. Datorită creșterii complexității și a numărului de activități aeronautice a fost înființată apoi, în premieră, o structură meteorologică de sine stătătoare, cu personal de specialitate calificat provenit din Forțele Aeriene, care s-a dezvoltat în timp, iar în anul 2011 s-a transformat în Centrul Meteorologic, asigurând serviciul permanent de meteorologie aeronautică.

Începând cu anul 2012, datorită necesității informațiilor meteo pentru desfășurarea în bune condiții a misiunilor de zbor a elicopterelor ambarcate la bordul fregatelor care au participat la misiuni internaționale, Centrul Meteorologic a asigurat un ofițer meteorolog la bordul fregatelor. Culegerea datelor se realizează din locații diferite, de pe uscat sau de la bordul navelor militare. Posturile de culegere a datelor asigură informarea și diseminarea prognozelor meteorologice către beneficiari. Relaționarea și funcționarea pe verticală și orizontală a Centrului Meteorologic, sunt realizate și pe baza protocoalelor comune de colaborare cu alte structuri de specialitate. (M.C.)

Psiholog **Gherghina ALEXE**
Academia Navală „Mircea cel Bătrân”

Experiența optimală. În cea mai mare parte a istoriei sale, psihologia a fost preocupată de ceea ce afectează mintea umană în sens negativ: anxietatea, depresia, nevrozele etc., scopul practicienilor fiind să aducă pacienții de la o stare negativă la una neutră, normală, iar emoțiilor negative li s-a acordat mai multă atenție, decât emoțiilor pozitive, precum *fericirea*. La sfârșitul anilor '90, apare o nouă latură a psihologiei denumită *psihologie pozitivă*, în prezent, fericirea nemaifiind considerată apanajul celor norocoși, ci o stare pe care aproape oricine o poate atinge.

Mihaly Csikszentmihaly, psiholog american de origine maghiară din Transilvania, sintetizează în lucrarea „*Flux. Psihologia fericirii*”, zeci de ani de cercetări despre aspectele pozitive ale experienței umane: bucurie, creativitate și procesul implicării totale în viață (numit *flux*). Autorul afirmă că, „*fericirea nu este ceva ce apare pe neașteptate, nu este rezultatul norocului sau al șansei întâmplătoare, nu se poate cumpăra și nu se comandă, nu depinde de evenimente externe, ci, de modul în care ele sunt interpretate*”. Fericirea este o stare care se pregătește, se cultivă și se apără de fiecare individ în parte. Percepțiile privind viața noastră sunt rezultatul mai multor forțe care modelează experiența trăită, fiecare având o influență asupra bunei sau proastei noastre dispoziții și care nu pot fi controlate de noi. Însă cu toții am trăit momente în care am simțit că avem controlul asupra acțiunilor noastre, că suntem stăpâni propriului destin. În asemenea momente rare, suntem într-o stare de încântare profundă, a cărei amintire este durabilă și rămâne un fel de reper a ceea ce ar trebui să fie viața. Autorul numește această stare *experiență optimală*.

Momentele „cele mai frumoase din viața noastră” apar atunci când corpul sau mintea sunt împinse până la limita lor într-un efort deliberat de a realiza ceva dificil și valoros. Experiența optimală dă un sentiment de control, de *participare* la determinarea conținutului vieții care se aproprie cel mai mult de ceea ce înțelegem în mod obișnuit prin fericire.

Anatomia conștiinței. Omul poate alege să fie fericit sau nefericit, indiferent de ceea ce se întâmplă „în afară” doar prin schimbarea conținutului conștiinței. Cu toții cunoaștem persoane care, numai prin maniera lor de a vedea lucrurile și prin forța personalității, pot transforma

„*Fericirea este ținta supremă*”
Aristotel

Starea de flux

o situație disperată într-o provocare ușor de înfruntat. Această capacitate de a persevera, în ciuda obstacolelor și dificultăților este calitatea umană cea mai demnă de admirat la alții și s-ar putea să fie trăsătura cea mai importantă nu numai pentru a avea succes în viață, dar și pentru a te bucura de ea. Dezvoltarea acestei trăsături necesită găsirea modalităților de ordonare a conștiinței pentru a obține controlul asupra sentimentelor și gândurilor.

Când gândurile, intențiile, sentimentele și toate simțurile sunt centrate pe același obiectiv și experiența este armonioasă, atenția poate fi investită în mod liber pentru atingerea scopurilor deoarece nu există vreo dezordine ce tebuie remediată și nici vreo amenințare de care eul să se apere. Starea în care ne putem descrie sentimentele când sunt în formă maximă, a fost numită *experiența optimală de flux* sau *flux optimal*.

Satisfacția și calitatea vieții. Pentru îmbunătățirea vieții există 2 strategii: să *adaptăm condițiile externe la scopurile noastre*, iar a doua *schimbarea modului de receptare a acestor condiții*, pentru a se potrivi scopurilor. Folosită de una singură, niciuna dintre aceste strategii nu este eficientă.

În ceea ce privește *plăcerea și satisfacția*, cei mai mulți oameni se gândesc mai întâi că fericirea constă în trăirea plăcerii: mâncare bună, o viață sexuală satisfăcătoare și tot ce poate fi cumpărat cu bani.

Plăcerea este sentimentul care apare atunci când informația din conștiință ne spune că „așteptările” noastre sunt împlinite. Somnul, odihna, mâncarea și sexul sunt experiențe homeostatice reparatorii, care readuc ordine în conștiință atunci când nevoile fizice apărute produc entropie psihică, dar ele

nu contribuie la dezvoltarea psihologică și a complexității eu-lui.

Elementele de bază ale satisfacției identificate de autor sunt: efectuarea de activități stimulative ce solicită aptitudinile personale, concentrarea acțiunii și atenției, scopuri clare și feedback-ul imediat, refuzul de a te lăsa distras, exercitarea puterii de control asupra acțiunii, pierderea conștiinței de sine prin implicarea în activitatea desfășurată, perceperea alterată a timpului, experiența autotelică (nu e realizată pentru obținerea de beneficii ulterioare, ci pentru că însăși desfășurarea ei oferă recompense).

Condițiile pentru atingerea stării de flux, ar fi: desfășurarea de activități generatoare de flux (jocul, arta, competiția, ritualurile, sportul etc.), apelarea la cultură, exersarea capacității de control a conștiinței, utilizarea propriului corp ca sursă de flux optimal, relațiile sexuale, exercitarea autocontrolului asupra corpului și conștiinței, ascultarea muzicii, plăcerea de a mânca, calitatea relațiilor interpersonale, dominarea haosului.

Care este sensul vieții ? Sensul presupune că fenomenele nu sunt întâmplătoare, ci se organizează în structuri orientate în funcție de un scop final. *Regulile dezvoltării unui eu autotelic*, care transformă experiențele subiective, potențial entropice, în flux optimal, s-au dovedit a fi simple și derivă direct din modelul experienței optimale. Ele pot fi sistematizate astfel: *stabilirea de scopuri* concrete, în vederea realizării cărora să depui eforturi susținute; *imersiunea totală în activitate* (implicarea în ceea ce facem); *atenția concentrată pe acțiunea în curs*; *bucuria experienței subiective imediate*.

În concluzie, a deține controlul asupra minții înseamnă a vedea efectiv în orice, o eventuală sursă de bucurie. ■

CADET-NAV 2014

În perioada 27-29 martie, 38 de studenți militari și civili ai Academiei Navale „Mircea cel Bătrân” au participat la cea de-a XIX-a Sesiune de Comunicări a Cerculor Științifice Studențești – SECOSAFT 2014, care s-a desfășurat la Academia Forțelor Terestre „Nicolae Bălcescu” din Sibiu. Manifestarea științifică a fost structurată pe șapte secțiuni - științe militare, securitate și relații internaționale, management și economie, drept și administrație publică, științe socio-umane, științe fundamentale și tehnice și limbi străine. Studenții Academiei Navale „Mircea cel Bătrân” au fost premiați la cinci secțiuni. La secțiunea „Limbi străine”, locul I - student sergent-major Andrei Zamfir; la secțiunea „Inginerie mecanică”, locul II - Alexandru Șerban; la secțiunea „Științe fundamentale”, locul III - student caporal Dora-Elena Simion și student caporal Cosmin Partene; la secțiunea „Științe tehnice”, locul III - student caporal Claudiu Pană și student caporal Olaru Eduard; la secțiunea „Științe militare și informatică”, locul III - student caporal Georgian Zaman și student caporal Lavinia Pascu. Felicitări tuturor! (M.Z.)

Studenți marinari în Bulgaria

Trei studenți militari și patru studenți civili de la Academia Navală „Mircea cel Bătrân” au participat, în perioada 27-28 martie, la Conferința Științifică Internațională a studenților, care s-a desfășurat la Academia Navală „Nikola Vaptsarov” din Bulgaria. Participarea studenților la manifestare s-a înscris în strategia de creștere a calității în educația și formarea ofițerilor de marină militară și civilă, oferindu-le acestora oportunitatea de a-și expune într-un mediu academic lucrările de cercetare. (M.Z.)

În perioada 10-12 aprilie 2014 s-a desfășurat cea de a XXXVI-a Sesiune de Comunicări Științifice Studențești „CADET-NAV 2014”, organizată de Academia Navală „Mircea cel Bătrân”. Timp de aproape trei zile cei mai buni studenți și-au prezentat cele mai importante rezultate realizate prin cercetare. La sesiune au participat 86 de studenți din Academia Forțelor Terestre „Nicolae Bălcescu”, Academia Forțelor Aeriene „Henri Coandă”, Academia Tehnică Militară București, Academia Națională de Informații „Mihai Viteazul”, Institutul Medico-Militar, Universitatea „Eftimie Murgu” din Reșița, Universitatea din Craiova și studenți ai Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”. De menționat și participarea unor studenți masteranzi străini, șase din Polonia și unul din Cehia, prin programul EMILIO, de la Academia Forțelor Terestre „Nicolae Bălcescu” și Academia Forțelor Aeriene „Henri Coandă”. Cele 250 de lucrări participante la CADET-NAV 2014 au abordat tematici care s-au înscris în următoarele secțiuni: Navigație și transport, Inginerie și management, Științe militare, Inginerie electrică, Armament și comunicații, Inginerie mecanică, Științe fundamentale, Limbi străine. (B.D.)

Relațiile internaționale fundamentale pentru dezvoltarea ANMB

Comandor conf. univ. dr. ing.
Octavian TĂRĂBUȚĂ,
Prorector pentru programe
și relații internaționale,
Academia Navală „Mircea cel Bătrân”

După cum se știe, în general, Academia Navală „Mircea cel Bătrân” continuă să formeze ofițeri pentru Forțele Navale, Poliția de Frontieră și marina comercială, datorită faptului că această instituție a reușit să mențină, în permanență, programe de educație și formare moderne, care să răspundă competențelor impuse de beneficiarii săi și să respecte, în același timp, standardele de calitate în învățământul superior. Evident, o școală de marină, oricât ar fi ea diriguată de legi și proceduri naționale, prin însăși natura profesiilor pe care le formează, este deschisă spre explorarea altor orizonturi.

În ultimii ani, importanța conectării Academiei Navale „Mircea cel Bătrân” la rețelele educaționale maritime din Uniunea Europeană, NATO sau globale a fost tot mai mult înțeleasă. Participarea la activități bilaterale sau internaționale, timidă inițial, a început să-și demonstreze utilitatea pe mai multe planuri. În primul rând, studenții militari sau civili care petrec o bună perioadă din viața lor de student într-un mediu educațional și cultural străin, observă, compară, evaluează cu o maturitate sporită cunoștințele și deprinderile acumulate pe nava de practică sau în laboratoarele și

simulatoarele universității gazdă. Pe de altă parte, cadrele didactice care predau module de specialitate în academiile/universitățile partenere își actualizează conținutul lecțiilor și își modernizează metodele de transmitere a cunoștințelor.

Leșirea din casă (sau primirea de oaspeți) te face să fii mai responsabil, să îți depășești condiția, cu care unii se pot obișnui, dacă nu blaza, datorită rutinei zilnice. Într-un cuvânt, prin activități internaționale leadership-ul viitorului ofițer de marină militară sau civilă este fundamental modelat spre performanță, spre obiectivism, spre munca de echipă, spre autoperfecționare continuă. Importanța folosirii acestor atribute de către un lider marinar cred că este de la sine înțeleasă, dacă ne gândim la obiectivul final, adică la eficiența îndeplinirii misiunii încredințate.

Îată de ce Academia Navală „Mircea cel Bătrân” consideră că întărirea relațiilor internaționale reprezintă una dintre cele mai importante direcții ale strategiei de dezvoltare a acesteia, ca parte integrantă a strategiei de transformare a Armatei României. În consecință, în ultimii patru ani, implicarea școlii în programe internaționale s-a transformat din dorință în realitate concretă. În prezent, academia derulează o mare parte a întregului spectru de activități internaționale ale Forțelor Navale. Participarea corpului profesoral și, mai ales, a studenților săi militari și civili la programe europene precum Erasmus, Erasmus militar, Black Sea Basin, Horizon 2020,

Norway/EEA Grants, aduce în permanență un plus de calitate, dat de aplicarea lecțiilor învățate din interacțiunea cu partenerii UE sau NATO.

Un alt aspect, deloc de neglijat, al implicării Academiei Navale „Mircea cel Bătrân” în aceste proiecte europene, îl constituie fondurile absorbite de la organizațiile europene finanțatoare. Spre deosebire de alte organizații, academia navală este un organism viu, în continuă dezvoltare, în primul rând datorită nevoii darwiniste de perpetuare a valorilor acumulate în decenii. În mediul extrem de competițional și de competitiv în care activează, Academia Navală „Mircea cel Bătrân” trebuie să-și dezvolte mecanismele organizatorice, care să-i permită nu numai supraviețuirea – precum știți, pericolită uneori – ci atingerea unui nivel european de învățământ superior și cercetare științifică, capabil să o transforme într-un furnizor respectat de educație la nivelul întregii Uniuni Europene. Premisele există deja, leadership-ul trebuie doar canalizat spre înțelegerea importanței deschiderii internaționale și, în consecință, spre adoptarea unui „plan de acțiune” coerent, proiectat și îndeplinit după regulile clare ale managementului de proiecte.

Bineînțeles, aceste două mari beneficii ale conectării la spațiul educațional european – creșterea calității procesului de învățământ și fondurile suplimentare obținute – nu vin de la sine, doar prin afirmarea dorinței. Încheierea parteneriatelor, planificarea minuțioasă a activităților comune, evaluarea și, în final, aplicarea rezultatelor cer implementarea de sisteme noi, inovatoare, de comandă și control a relațiilor internaționale. Deși Statul Major al Forțelor Navale a sprijinit și a promovat întotdeauna inițiativele în domeniul relațiilor internaționale ale Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”, nu de puține ori cadrul legislativ sau prevederile regulamentare actuale au obstrucționat derularea unora dintre activitățile planificate. Poate ar fi momentul ca factorii diriguitori de nivel strategic să observe importanța fundamentală a mult-apreciatei deschideri spre Europa și NATO și să adapteze cadrul procedural național în vederea trecerii de la nivelul declarativ la cel factual, de aplicare a bunelor intenții de dezvoltare a relațiilor internaționale. Iar în acest fel toți marinarii vor avea de câștigat, nu-i așa? ■

Mobilități la ANMB

Profesori români în Polonia

O delegație de cadre didactice de la Academia Navală „Mircea cel Bătrân” a participat, în perioada 24-28 martie, la un stagi de predare la Academia Navală a Poloniei din Gdynia. Comandorul conf.dr.ing. Octavian Tărăbuță, prorector pentru programe și relații internaționale și locotenent-comandorul șef lucrari dr.ing. Catalin Paul Clinci de la Departamentul de Inginerie Marină și Armament Naval din cadrul Facultății de Inginerie Marină, au susținut mai multe lecții în fața studenților polonezi la disciplinele „Dinamica vehiculelor subacvatice” respectiv, „Sisteme integrate de comandă și control”. Pe timpul vizitei au avut loc discuții referitoare la extinderea colaborării între cele două academii. (M.Z.)

Olivia BUCIOACĂ

Pentru toți elevii din țară, fie că ne referim la învățământul gimnazial sau liceal, 7-11 aprilie, a fost o săptămână încărcată de experiențe de neuitat. O săptămână în care au încercat să vadă că școala poate fi și altfel, o săptămână fără stres, fără cursuri și teme și fără note în catalog, dar cu adevărat minunată prin locurile și obiectivele pe care le-au vizitat.

O parte dintre ei au ales să pornească în marea aventură a unei săptămâni altfel, în Forțele Navale, la bordul navelor militare, sub îndrumarea marinarii. Statul Major al Forțelor Navale a sprijinit, pentru al treilea an consecutiv, Programul Național „Să știi mai multe, să fii mai bun” derulat de Ministerul Educației Naționale, prin activitățile „Săptămâna Porților Deschise” și „Armata - O școală altfel”, proiect al Ministerului Apărării Naționale.

La Constanța, cei interesați au putut vizita navele militare, cele trei fregate *Regina Maria*, *Regele Ferdinand* și *Mărășești*, dragoarele maritime și Nava Școală *Mircea*, dar și Centrul de Scafandri și, nu în ultimul rând, instituțiile militare de învățământ și au avut ocazia să afle întâmplări din culisele vieții de ofițer sau maestru militar de marină, scafandru sau student și elev militar. Le-au fost prezentate tehnica militară, activitățile practice specifice, precum și oferta educațională a învățământului de marină.

„...un drum de urmat pe viitor”

Încă din prima zi, mii de elevi au ajuns în Portul Militar Constanța, nerăbdători să urce la bordul navelor militare. Au fost entuziasmați, curioși și interesați de tot ceea ce au văzut, dar și de profesia de ofițer de marină. Locotenentul Alexandru Stan, ofițer de cart la fregata *Regina Maria*: „Suntem în prima zi a programului și deja au venit sute de elevi, dormici să vadă navele, armata, să vadă tot ceea ce facem noi la bordul navelor. Suntem bucuroși să îi avem printre noi, să arătăm societății ceea ce facem noi, cu ce ne desfășurăm activitatea și, de ce nu, să culegem tineri colegi în viitor.

În egală măsură, și cei mici și cei mari au rămas impresionați de navele militare, de armamentul de la bord, arme, tunuri, echipamente, dar și de poveștile oamenilor care deservesc tehnica. Au învățat ce înseamnă să fii marinar militar, iar mulți dintre ei s-au hotărât să aleagă cariera militară. Constanda Moraru, profesor la Școala „Dan Barbilian” Constanța: „Era firesc să dorim să vizităm navele. Pentru

Copii vizitând NS Mircea.

Foto: Cristian Vlăsceanu

Marina și comunitatea

„Forțele Navale - O școală altfel”

că noi suntem la malul mării, poate că o parte din copiii noștri, în viitor, își vor alege o meserie legată de Marina Militară, de port, de activitatea portuară. Cu cât ei știu mai devreme aceste lucruri cu atât orientarea lor profesională va fi mai bună. Au vizitat pentru prima dată o navă militară și sunt siguri că le este de foarte mare folos această activitate.”

Nicolae Lucian Florea, clasa a X-a, Liceul „George Călinescu”: „Fregatele pentru mine reprezintă un beneficiu al Armatei, care neapărat are nevoie de aceste nave, așa cum ați văzut și în războiul din Crimeea, acum trebuie să ne apărăm. Ce îmi place este că putem să vedem totul pe viu, ni s-a dat armamentul din dotare să-l utilizăm, să încercăm o armă, să vedem cum se dezassemblează, cum se reasamblează. Mă pasionează armata pentru că este un drum de urmat pe viitor. Mă gândesc să urmez o academie militară, în special cea marină, pentru că după cum știm Constanța este un oraș port”. Andreea Cătălina Ivanov, clasa a IX-a, Liceul „George Călinescu”: „Îmi doream să ajung aici și acum apreciez din ce în ce mai mult ceea ce fac marinarii, pentru că am văzut modul în care ei trăiesc, cum lucrează și chiar m-a impresionat. Fiind o fire mai dinamică m-au impresionat armele. Ne-au implicat și pe noi, ne-au dat armele, le-am verificat, ne-am jucat, am făcut fotografii. A fost foarte frumos. Plec acasă cu un bagaj nou de cunoștințe”.

Vizita în Portul militar a reprezentat o experiență inedită și pentru eleva Raluca Dinu, Liceul sanitar: „Această vizită la nave a fost o experiență unică, este un fel de a spune «ceva ce nu am mai făcut niciodată». Este foarte frumos și cred că majoritatea dintre noi o să încercăm o asemenea experiență pentru o carieră în viitor. M-am gândit să urmez Școala de Maiștri Militari și sper să ajung acolo unde îmi doresc”.

Scafandri și studenți militari pentru o zi

După ce au urcat la bordul navelor militare, elevii au pătruns în lumea fascinantă a scafandrilor, la Centrul de Scafandri, și și-au testat abilitățile de

comandanți de nave la simulatoarele Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”. Locotenentul Mihai Lăpușnianu: „Am organizat o expoziție cu armament și dotările scafandrilor de la GNFOȘ și EOD. De asemenea, Laboratorul Hiperbar și-a deschis porțile și copiii au putut să vadă tehnica de scufundare la mare adâncime, de care au rămas foarte impresionați”. Eleva Raluca Florea, Liceul „Mihai Eminescu”: „Echipamentul lor este impresionant, vast și foarte complicat. M-a impresionat și modul în care ei lucrează subacvatic. Este o meserie destul de dificilă, trebuie să ai multă tactică, să fii bine pregătit, să ai un antrenament special. Este impresionant”.

Peste 10.000 de elevi și profesori au ales Forțele Navale pentru marea aventură a unei săptămâni altfel. Au urcat la bordul navelor militare, au pătruns în lumea scafandrilor la Centrul de Scafandri și au vizitat baza materială a instituțiilor militare de învățământ. A fost o săptămână solicitantă, cu multe obiective de vizitat, însă copiii au avut numai de câștigat. ■

Porți deschise la BIM

Marti, 1 aprilie, Batalionul 307 Infanterie Marină din Babadag a organizat Ziua Porților Deschise. Cu această ocazie, publicul a putut vedea o expoziție de tehnică și armament, sala de tradiții a unității, baza de instrucție și a putut asista la exerciții demonstrative. Misiunea principală a Batalionului 307 Infanterie Marină o reprezintă asigurarea securității țării noastre în zona Deltei Dunării și în zona lagunară, prin supravegherea și protecția căilor de comunicații navale fluviale. (C.V.)

Concursul de matematică „Viceamiral Vasile Urseanu” la a 22-a ediție

Foto: Cristian Vlăsceanu

Sâmbătă, 22 martie a avut loc la Școala Militară de Maiștri Militari a Forțelor Navale „Amiral Ion Murgescu” din Constanța a 22-a ediție a concursului de matematică Viceamiral Vasile Urseanu. Așa cum ne-a obișnuit în ultimii ani domnul cam. fl. (rtr)

Nicolae Ștefan s-a implicat, cu mult suflet, în organizarea acestui concurs. În ziua examenului au fost prezenți 101 copii de la 22 unități școlare din județul Constanța, iar rezultatele obținute de aceștia au fost foarte bune. La festivitatea de premiere,

desfășurată la Muzeul Marinei Române, la o săptămână după startul concursului, au fost acordate trei premii și șapte mențiuni. O dovadă a creșterii nivelului de pregătire al participanților o reprezintă punctele acumulate de premianți și diferența mică între locul I și ultima mențiune. Astfel, ocupantul primului loc a obținut 99 de puncte, iar ultima mențiune a fost punctată cu 90 de puncte dintr-un maxim de 100. Premiul I la concursul de matematică Viceamiral Vasile Urseanu a fost acordat elevei Sandu Diana Alina de la Colegiul Mircea cel Bătrân, premiul al II-lea i-a revenit elevei Milcu Ana-Maria de la Școala 21 Mihai Viteazul, iar pe locul al III-lea s-a situat Zivri Cristian de la Școala Spectrum. Organizarea concursului de matematică Viceamiral Vasile Urseanu reprezintă un efort considerabil, dar buna colaborare dintre Liga Navală Română și Inspectoratul Școlar Județean Constanța a făcut ca rezultatele acestei acțiuni să se ridice la nivelul așteptărilor. Totodată, concursul a reprezentat o bună oportunitate pentru participanți de a-și testa nivelul de pregătire în perspectiva viitoarelor examene. (C.O.)

Susținem performanța școlară

Foto: Cercul Militar Mangalia

Statul Major al Forțelor Navale a susținut performanța școlară și elevii olimpici din învățământul preuniversitar, găzduind festivitatea de deschidere a Olimpiadei Naționale la disciplinele din aria curriculară „Tehnologii”, care a avut loc la data de 8 aprilie, la Cercul Militar din Mangalia. Organizatori au fost Ministerul Educației Naționale și Inspectoratul Școlar Județean Constanța, iar la eveniment au participat aproximativ 200 de elevi și profesori din toată țara. Pentru deschiderea oficială a competiției, Cercul Militar Mangalia a pregătit un spectacol, având ca tematică universul interetnic dobrogean. Pe scenă au evoluat ansamblul de dansuri tătărești Can Su al Liceului „Emil Racoviță” din Techirghiol, ansamblul de dansuri macedonești al Colegiului „Carol I” din Constanța, ansamblul Sânziene dobrogene al Liceului din Negru-Vodă și trupa de dans sportiv a Liceului de profil „Nicolae Rotaru” din Constanța. De asemenea, au fost prezenți la festivitate elevi și profesori din Shabla, Bulgaria, colaboratori ai Cercului Militar Mangalia. Prezentatorii spectacolului au fost Laura Rusi, elevă la Școala de Militară de Maiștri Militari a Forțelor Navale „Amiral Ion Murgescu” și Marius Ștefănel Iscru, student la Academia Navală „Mircea cel Bătrân”. (L.N.)

LNR Mangalia a împlinit 15 ani

Foto: Cercul Militar Mangalia

La Cercul Militar Mangalia a avut loc pe 28 februarie, adunarea festivă a Ligii Navale Române, filiala Mangalia, cu ocazia aniversării a 15 ani de la înființare. La eveniment au participat reprezentanți ai Forțelor Navale, ai autorităților locale, Clubului Artelor „Solteris”, Asociației Naționale Cultul Eroilor „Regina Maria”, elevi și profesori din licee și școli din Mangalia, precum și membri ai Ligii Navale Române, filiala Mangalia. Alocuțiunile oficiale au fost urmate de lansarea volumului „Cultura Zau”, a cercetătorului științific dr. Sorin Marcel Colesniuc, membru al Ligii Navale Române, filiala Mangalia. Lucrarea a fost prezentată de poeta Emilia Dabu, președintele Clubului Artelor „Solteris”, și de experții în arheologie dr. Mihai Ionescu și dr. Ion Pâslaru. Manifestarea s-a încheiat cu un moment artistic de muzică și poezie, susținut de colonelul (rtg) George Șerban și maistrul militar pr. (rtg) Gheorghe Vlad. (O.B.)

Ziua Mondială a Apei

„Dăm apă cu porția”

Olivia BUCIOACĂ

Chiar dacă apa acoperă aproximativ 71% din suprafața Pământului, doar 1% din apa globului este potabilă.

Protejarea apei de poluare și a epuizării resursei globale, reprezintă una din prioritățile la nivel mondial. Corpul Voluntarilor Gărzii Naționale de Mediu, împreună cu elevii Școlii Militare de Maiștri Militari „Amiral Ion Murgescu” și studenții Academiei Navale „Mircea cel Bătrân” au sărbătorit sâmbătă, 22 martie, Ziua Mondială a Apei, la Maritimo Shopping Center din Constanța, prin acțiunea „Dăm apă cu porția”, ajunsă la ediția a IV-a. Voluntarii au dorit să tragă un semnal de alarmă cu privire la folosirea irațională a apei potabile. Împreună cu elevii și studenții militari au oferit sticle cu apă constănțenilor, însoțite de un mesaj care să îi conștientizeze în același timp despre faptul că apa este o resursă epuizabilă, deci trebuie să avem grijă de ea, și îndemnul să folosească rațional această resursă naturală.

Studentul Marius Ștefănel Iscru, anul III la Academia Navală „Mircea cel Bătrân”. „Astăzi, am împărțit apă cu porția, din dorința de a face un bine și de a ajuta apropiații. A fost o activitate care m-a lăsat fără cuvinte. Am fost uimit de receptivitatea oamenilor. Faptul că suntem studenți militari ne ocupă destul de mult timp, dar reușim să ne facem timp liber și pentru a participa la acțiunile organizației”.

Pentru elevul fruntaș Laura Rusi, Școala Militară de Maiștri Militari „Amiral Ion Murgescu” profesia și voluntariatul se îmbină armonios: „Profesia și voluntariatul se îmbină foarte bine pentru că sunt făcute cu pasiune și o mare dorință. Constănțenii au primit foarte bucuroși acțiunea noastră. Au fost informați despre această zi mondială a apei, s-au bucurat să primească apă și să dăruiască și ei la rândul lor. Suntem un grup foarte mare de tineri care ne dorim să facem voluntariat. Și chiar dacă studiile ne ocupă mult timp, reușim totuși să facem și voluntariat, pentru că, dacă vrem și ne dorim cu adevărat, găsim și timp. Timp este pentru toate”.

Foto: Olivia Bucioacă

Prin gestul lor, voluntarii au încercat să sensibilizeze cetățenii orașului, să-i determine să devină mai responsabili în ceea ce privește resursa epuizabilă, apa, să o protejeze, să nu o irosească și să o utilizeze rațional. „Prețuind apa, prețuim de fapt viața și lăsăm ceva și generațiilor următoare”, ne-a amintit doamna Liana Naum, președintele organizației și șeful Cercului Militar Mangalia.

Dincolo de mesajul pe care l-au transmis prin acțiunea „Dăm apă cu porția”, elevii și studenții militari au promovat și oferta educațională și instituția de învățământ în rândul celor care au primit apă.

Constănțenii s-au arătat foarte receptivi la mesajul transmis de voluntari, iar voia bună, dinamismul, responsabilitatea, dorința de a dăru și, mai presus de toate, prietenia au fost ingredientele unei activități demne de a marca Ziua Mondială a Apei. „Acțiunea de astăzi a fost încă o reușită pentru noi. Ne-a adunat împreună, elevii și studenții instituțiilor militare de învățământ din Constanța și voluntarii care nu ne-au părăsit de șase ani și care rămân fideli ideii de a proteja natura”, ne-a declarat doamna Liana Naum.

Apa a definit cursul istoriei vieții pe Pământ și, cu siguranță, va influența și felul în care noi oamenii ne vom construi calea în viitor. Oare vom reuși să oferim generațiilor viitoare ceea ce am moștenit? ■

Forțele Navale în sprijinul naturii

Parapeții Verzi

Foto: Olivia Bucioacă

În vremuri în care pădurile sunt defrișate, utilizate și exploatate în mod abuziv sau degradate de incendiile produse de oameni, o mână de tineri s-au trezit dis de dimineață sâmbătă, 12 aprilie, cu un scop important: acela de a face „ceva care contează”, ceva ce va rămâne în urma lor ca o mărturie a unui efort bine investit. La drum au pornit 30 de voluntari, chemați de peisajul minunat din împrejurimile Mănăstirii Dervent, dar și de un scop nobil, acela de a proteja natura, viața și spiritul acelor locuri. Ei sunt voluntarii Corpului Gărzii Naționale de Mediu care împreună cu elevii Școlii Militare de Maiștri Militari „Amiral Ion Murgescu” și studenții

Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”, membri activi în organizație de câțiva ani, au răspuns chemării naturii de a pune un paravan verde în fața apei, vântului și a uscăciunii.

Activitatea intitulată generic „Parapeții Verzi”, este o acțiune cu tradiție în cadrul ONG-ului și a avut ca scop plantarea într-un timp relativ scurt, a cinci mii de puieți.

Chiar dacă natura nu le-a oferit în dar o zi minunată de primăvară, ploaia fiindu-le partener câteva ceasuri, voluntarii înarmați cu unelte necesare plantării copacilor, dar mai ales cu entuziasm și voie bună, au reușit să-și atingă scopul. Pentru unii dintre ei, a fost prima dată când au avut ocazia să planteze un copac, însă au învățat repede de la ceilalți colegi cum să mănuiască lopata, iar rădăcinile proaspete și-au făcut loc repede în pământ. Fiecare gest a fost acompaniat de alte mâini, concentrate să aducă sprijin acolo unde era nevoie. Din cauza vremii, misiunea voluntarilor a fost dusă la bun sfârșit de călugării mănăstirii, care au sădit restul de puieți rămași neplantați.

Voluntarii au avut parte și de o incursiune în istoria locurilor, dar și de o lecție despre valorile pe care își clădesc traiul de zi cu zi călugării Mănăstirii Dervent. S-au bucurat de o primire călduroasă din partea starețului mănăstirii, au asistat la slujbă, au vizitat muzeul mănăstirii, iar efortul le-a fost răsplătit cu bucate preparate de călugări.

Cu ajutorul voluntarilor o zonă adiacentă Mănăstirii Dervent s-a mai bucurat de încă 5.000 de puieți plantați. Lângă aceștia, alți mii de copaci care au prins rădăcini în urmă cu 2 ani, plantați de aceiași voluntari, se ridică semeț înfrumusețând locul străjuit de apă, stavilă în calea furiei naturii și mărturie că dorința de a proteja mediul poate deveni realitate. (O.B.)

Fantezii de primăvară

Foto: Olivia Bucioacă

Olivia BUCIOACĂ

Chiar dacă vremea se încăpățâna să ne amintească de iarna din care abia ieșisem timid, Muzeul Marinei Române și Liga Navală Română, filiala Constanța, au adus un stop de primăvară, la sediul instituției de cultură, printr-o expoziție de pictură, al cărei vernisaj a avut loc miercuri, 5 martie. Expoziția *Fantezii de primăvară* a fost dedicată aniversării a 86 de ani de existență a Ligii Navale Române. Comandorul (r) Teodor Dan Ghimbășanu,

prim-vicepreședintele organizației: „*Ne propunem să îndeplinim obiectivele prevăzute în statutul Ligii Navale Române, de a face o propagandă în rândul populației și, în special, în rândul tineretului pentru a iubi marea, marina, marinarii. Cine dorește să îmbrățișeze meseria de marinar este primit cu toată dragostea, fapt pentru care noi organizăm activități specifice tineretului, printre care concursuri de matematică pentru elevii claselor a VIII-a. Ne luptăm steril pentru a reînființa Liceul Militar de Marină, pe care l-am absolvit și eu în urmă cu mulți, mulți ani*”.

Lucrările expuse au purtat semnătura membrilor Careului Doamnelor, Atelierul „Comandor Val Donici”, care de mai bine de patru ani fac parte din Liga Navală Română, filiala Constanța. Prezențe cunoscute simezelor constănțene, femei creatoare de frumos, femei care pictează pentru că așa simt și care reușesc să transmită emoție și să se dăruiască prin ceea ce creează, publicului. Expoziția prezintă lucrări de inspirație marină, peisaje, flori și un autoportret.

Expoziția a fost vernisată de doamna conf.univ.dr. Doina Păuleanu, directorul Muzeului de Artă Constanța, care a adus laudatio doamnelor pentru acest manifest al primăverii. A fost o încântare, o bucurie, o primăvară de culori și înțelesuri. Comandorul (r) Teodor Dan Ghimbășanu și-a exprimat admirația pentru doamnele care fac parte din Liga Navală Română: „*Le iubesc tare mult pe aceste doamne și le doresc să-și continue cariera pentru care au făcut o mare pasiune. Le doresc mult succes și o primăvară frumoasă*”.

La mulți, mulți ani domnilor și doamnelor Ligii Navale Române și la cât mai multe astfel de evenimente menite să bucure sufletul și să înalțe spiritul. ■

„Femeia, grație divină”

Liana NAUM,
șeful Cercului Militar
Mangalia

Într-o atmosferă de sărbătoare, în Sala Coloanelor a Cercului Militar Mangalia a avut loc duminică, 2 martie, vernisajul expoziției de pictură „Femeia, grație divină”, al pictoriței Marieana Oleniuc. Evenimentul, dedicat tradiției populare românești de Mărțișor și Zilei Internaționale a Femeii, a fost un minunat prilej de a rememora istoria presărată cu sacrificii a femeilor de-a lungul timpului pentru drepturile lor, până la celebrarea în zilele noastre printr-o zi specială dedicată ei. Expunerea „De ce 8 Martie și azi?” a subsemnatei, a subliniat importanța acestei zile, marcând frumoasa împletire de sărbătoare a Mărțișorului care îmbracă românește Ziua Internațională a Femeii.

Surpriza acestei zile a constituit-o prezentarea tabloului „Femina propatria” ce o reprezintă pe doamna plt.adj.pr. Olga Dumitrescu de la Școala de Aplicație a Forțelor Navale „Constantin Bălescu” din Mangalia. Doamna Olga Dumitrescu a povestit, emoționată, despre drumul său prin viață, cum a îmbrățișat cariera militară, îndemnându-i pe copiii aflați în sală să se gândească la alegerea acestui drum și pentru ei. Tabloul a fost donat de doamna Marieana Oleniuc Cercului Militar Mangalia, un cadou frumos pentru toate doamnele în uniformă.

Poeta Emilia Dabu, președinta Clubului Artelor Solteris și coordonatoarea cercului de teatru pentru copii „Magic” al Cercului Militar Mangalia, a prezentat manifestarea, aducând totodată și un dar neprețuit prin momentul de poezie închinat mamei de micii actori în devenire. Au mai fost expuse și câteva tablouri ale colonelului (r) George Șerban, iar aprecierile profesioniște au aparținut criticului de artă, Tatiana Odobescu.

Acest frumos prilej de a celebra femeia, centrând evenimentul pe femeia în uniformă, a fost dedicat de organizatori tuturor femeilor din Armia Română. ■

Sărbători Pascale la Cercul Militar Constanța

Joi 10 aprilie, la Cercul Militar Constanța, a avut loc întâlnirea de lucru a Cenaclului literar „Mihail Sadoveanu”, întâlnire dedicată Sărbătorilor Pascale. A rostit un cuvânt de învățătură, despre miracolul Învierii Domnului și profundele ei semnificații în conștiința creștin-ortodoxă, IPS dr. Teodosie, Arhiepiscopul Tomisului. Luminița Scarlat a prezentat o expoziție de pictură religioasă tematică, realizată pe lemn și piatră. Vernisajul expoziției a fost realizat de directorul Muzeului de Artă din Constanța, dr Doina Păuleanu, critic de artă. A urmat un recital de versuri din creația membrilor cenaclului, versuri dedicate marii sărbători a Învierii Domnului. În final, grupul de copii „Îngerași”, îndrumați de prof. Mihaela Patachia, a prezentat un moment artistic, intitulat „Mirajul copilăriei”. (A.L.)

Marina Română nr. 2 26 martie – aprilie 2014

100 de ani de la nașterea viceamiralului ing. Grigore Marteș

Comandor dr. **Marian MOȘNEAGU**
Serviciul Istoric al Armatei

Pe 23 aprilie 2014 s-a împlinit un secol de la nașterea viceamiralului ing. Grigore Marteș, fost comandant al Marinei Militare între 18 noiembrie 1963 și 25 iunie 1973. Fiul Elenei și al lui Vasile Marteș, Grigore Marteș s-a născut la Târgu Ocna, jud. Bacău. După absolvirea Școlii primare în Târgu Ocna (1925), Școlii de Meserii Târgu Ocna (1927), Gimnaziului „Oituz” Târgu Ocna (clasa I și a II-a, 1927-1929) și Liceului Militar „Regele Ferdinand I” din Chișinău (clasele a III-a - a VII-a, 1929-1934), a urmat cursurile Școlii de Ofițeri de Marină, la 1 iulie 1937 fiind înaintat în gradul de aspirant de marină.

O carieră sub semnul performanței

La terminarea școlii a fost repartizat ofițer cu detaliu, mitralierele și infanteria pe monitorul „*Bucovina*”, din cadrul Flotei Fluviale Galați. La 19 septembrie 1937 a fost mutat la Grupul de monitoare *Lahovary* și *Catargiu*. În perioada 1 noiembrie - 3 decembrie 1937, a efectuat o călătorie de instrucție cu cargoul *Suceava*, în vederea desăvârșirii practicii marinărești. Între 3 decembrie 1937 - 28 mai 1938, a fost mutat comandant de pluton în cadrul Școlii de instructori la Depozitele de Materiale și Echipaje Maritime de la Constanța. Campania de vară a întreprins-o la bordul distrugătorului *Mărăști* (28 mai-26 octombrie 1938), ca ofițer cu timonieria și cu detaliu.

În perioada 1 noiembrie 1938-5 aprilie 1940, a urmat cursurile Școlii de Aplicație a Marinei. În afara cursurilor propriu-zise, a făcut practică marinărească în diverse unități ale Marinei Militare, precum și la bordul navei-bază pentru submarine *Constanța*, monitorului *Mihail Kogălniceanu* pe navele Serviciului Hidrografic și la Escadrila de Distrugătoare. După absolvirea Școlii de Aplicație, a fost repartizat ofițer cu adjutantura, navigația și transmisiunile pe canoniera *Locotenent-comandor Lepri* (19 aprilie - 8 mai 1940). Ulterior a fost mutat ofițer ajutor cu artileria, adjutantura și cifrul pe canoniera *Căpitan Dumitrescu*.

Între 18 iunie și 2 octombrie 1941, a activat ca ofițer cu transmisiunile la bordul distrugătorului *Regina Maria*. În această calitate, pe 26 iunie 1941, a luat parte la lupta împotriva distrugătoarelor sovietice *Moskva* și *Harkov*. Pe 2 octombrie 1941, a început cursurile Facultății de Mecanică și Electricitate din cadrul Politehnicii din București. În perioada 2 iulie - 10 septembrie 1943, a efectuat campania de vară la bordul navei-bază *Constanța*, ca ofițer cu Navigația și Transmisiunile, iar în lipsa comandantului-secund, a îndeplinit și atribuțiunile funcționale ale acestuia.

La 10 septembrie, a fost detașat pentru aproape două luni la Arsenalul Armatei, unde a efectuat practica solicitată de Politehnică. Ulterior, a fost numit secund pe nava-bază *Constanța*, pregătind în particular examenele pentru anul al III-lea. La 5 aprilie 1944 a fost numit comandant-secund al monitorului *Alexandru Lahovary*. În vara anului 1944, a participat atât la operațiunea de curățare a Deltei Dunării de navele germane, cât și la urmărirea și capturarea convoaielor hitleriste care aflau către centrul Europei.

După capturarea navelor și arestarea echipajelor românești la Ismail, pe 2 septembrie 1944, a fost luat prizonier și repartizat în Lagărul nr. 74. În primăvara anului 1945, s-a înrolat voluntar în cadrul Regimentului 5 Infanterie Voluntari al Diviziei II Voluntari „Horea, Cloșca și Crișan”, organizată pe 12 aprilie 1945, la Kotovsk-U.R.S.S., din prizonieri români. În perioada 12 aprilie – 15 mai 1945, a îndeplinit funcția de șef Aprovizionare luptă în Regimentul 5 Infanterie Voluntari, iar de la 15 mai la 15 octombrie 1945, când s-a întors la studii, a răspuns de armătura și tragerile Regimentului.

Întâlnire protocolară.

www.navy.ro

Siajul istoriei

A terminat Școala Politehnică la data de 18 martie 1947, obținând diploma de inginer în specialitatea Electrotehnică, cu mențiunea „Cum laude”. Prin Ordinul nr. 37431/19 februarie 1947 al Inspectoratului General al Armatei pentru Educație, la 18 martie 1947 a fost repartizat la Comandamentul Marinei Militare, ca șef de birou în cadrul Serviciului Educație.

Cu toate că prin raportul nr. 2/16 august 1948, înaintat cu nr. 2751 din 25 august 1948 Direcției Superioare Politice a Armatei, căpitanul ing. Grigore Marteș a solicitat „*treccerea sa*

din aparatul politic pe linie de front”, la 26 octombrie 1948, a fost numit șeful Direcției Politice din Comandamentul Marinei Militare.

În perioada mai - noiembrie 1950, a fost trimis la Șantierile Navale din Genova, în calitate de comandant și președinte al Comisiei de supraveghere a lucrărilor de reparații la canoniera *Ghiculescu*. La revenirea în țară, a fost numit loctiitor politic al Direcției Construcții Înzestrare din Comandamentul Marinei Militare.

Prin Ordinul nr. 16130 din 25 iulie 1951, începând cu 1 august 1951, a devenit șeful Direcției Construcții Înzestrare din cadrul Comandamentului Marinei Militare. În baza Ordinului M.L. 02200 din 28 august 1953, în septembrie 1953, a fost numit șeful Direcției Tehnice a Forțelor Maritime Militare. În baza Ordinului M.C. 02808, din 11 decembrie 1954, a fost mutat în funcția de loctiitor al șefului Direcției Tehnice Comenzi și Fabricații pentru probleme tehnice. În această calitate, în ianuarie 1955, a reprezentat Marina Militară Română la Moscova, în cadrul unor contracte de noi tipuri de nave care urmau să fie importate din U.R.S.S.

Prin Ordinul M.C. 02495 din 13 decembrie 1957, a fost numit șeful Academiei Militare Tehnice. Prin Ordinul M. 001374 din 15 august 1959, al Ministerului Forțelor Armate, a fost mutat în funcția de loctiitor al comandantului Forțelor Maritime Militare, cu sediul în Mangalia.

Dedicat trup și suflet propășirii Marinei Militare

Prin H.C.M. nr. 920 din 18 noiembrie 1963, a fost numit comandant al Marinei Militare, dovedind incontestabile calități de lider militar. În cadrul Consiliului Militar a dezbătut probleme importante din activitatea Comandamentului și marilor unități subordonate și a luat măsuri juste pentru îndeplinirea calitativă a sarcinilor trasate Marinei Militare. A îndrumat operativ statul major în întocmirea și conducerea antrenamentelor și aplicațiilor. S-a ocupat îndeaproape de starea de pregătire de luptă și politică a trupelor, de menținerea în stare de operativitate a navelor și tehnicii de luptă, astfel încât acestea au fost în măsură să-și îndeplinească misiunile permise pe timpul exercițiilor tactice organizate de Comandamentul Marinei Militare, precum și a celor de cooperare cu marinele țărilor riverane Mării Negre. Printre realizările mandatului său se numără lucrările privitoare la asigurarea unei capacități sporite de apărare a litoralului prin reevaluarea sistemului de fortificații, reorganizarea și folosirea mai eficientă în luptă a artileriei de coastă (intrarea în subordinea Marinei Militare a Divizionului 160 Artilerie de Coastă și înființarea Divizionului 172 Artilerie de Coastă), completarea camuflajului obiectivelor de litoral și măsuri de apărare împotriva diversioniștilor amfibii. De asemenea, au fost efectuate studii preliminare referitoare la folosirea parțială a Portului Militar Mangalia în scopuri comerciale. Au fost definitivat planul de perspectivă privind înzestrarea Marinei Militare cu tehnică de luptă în perioada 1971-1980, planul de aprovizionare cu materiale din import și au fost identificate posibilitățile de realizare în țară a reperelor de tehnică navală.

A acordat o atenție deosebită problemelor de cercetare științifică și de înzestrare a unităților și marilor unități. Astfel, a fost înființat Centrul de Cercetări Științifice al Marinei Militare și au fost impulsionate lucrările de proiectare și construcții de nave de către ICEPRONAV Galați și Șantierul Naval Brăila și dezvoltarea Șantierului Naval Mangalia, în vederea construcției de nave de mare tonaj. De asemenea, au fost inițiate cercetări privind utilizarea delfinilor în scopuri militare. A fost perfecționată organizarea unor comandamente și unități, și a crescut capacitatea combativă a Marinei Militare prin dislocarea forțelor și mijloacelor în zonele de acțiune la mare și fluvii, îmbunătățirea conducerii și asigurării tehnico-materiale și antrenarea efectivelor pentru ieșirea la alarmă, în timp scurt și în mod organizat. Statele majore au fost antrenate în conducerea unităților din puncte de comandă fixe și mobile, creșterea operativității în organizarea și elaborarea documentelor de luptă, antrenarea efectivelor unităților de nave și de uscat prin aplicații și exerciții tactice în mare, pe fluvii și în teren. A fost analizată și fundamentată pregătirea pentru război

a marinei comerciale și folosirea de către Ministerul Forțelor Armate, la mobilizare, a navelor din economia națională, prin amenajarea navelor civile în scopuri militare.

A fost îmbunătățit considerabil parcul de nave militare prin modernizarea vânătoarelor de submarine, omologarea vedetei maritime de patrulare proiect 0111 C, intrarea în dotare a vedetei proiect 205, înființarea Grupului 279 Scafandri Mangalia, introducerea navei-școală *Mircea* în reparații capitale în șantierul naval constructor din Hamburg ș.a.

Concomitent, au fost îmbunătățite substanțial condițiile de cazare și de instruire a efectivelor, depozitarea materialelor, adăpostirea și conservarea tehnicii din dotare, bazarea navelor Brigăzii 24 Fluviale și au fost extinse spațiile productive existente. Pe linia asigurării hidrografice a navigației, a fost intensificată ridicarea hidrografică sistematică și amănunțită în dreptul litoralului românesc până la o distanță de 25-30 Mm de coastă, s-au construit farurile de aterizare Constanța, Mangalia și Sf. Gheorghe, s-a construit un radiofar la Sf. Gheorghe și a fost reutilat radiofarul Constanța. A susținut înființarea Muzeului Marinei Militare la Mangalia, inaugurat la data de 25 octombrie 1965, respectiv mutarea acestuia în fostul local al Școlii Navale din Constanța, la data de 3 august 1969.

Din nefericire, cariera sa a fost curmată brusc, la numai 59 de ani, la câteva zile după ce a suferit un grav accident de mașină, pe 25 iunie 1973, la intrarea în municipiul Brașov. A fost înmormântat cu onoruri militare în cimitirul „Ghencea” militar.

O operă de referință

A desfășurat o prestigioasă activitate științifică și publicistică, fiind autorul a numeroase studii și articole de specialitate, precum și al unor lucrări de referință. Printre acestea se numără „Bazele teoretice ale electrotehnicii” (București, Editura Academiei Militare Generale, 1950), „Teoria giroscopului și principalele sale aplicații” (București, Editura Academiei Militare Generale, 1959), „Culegere de probleme din tehnica navală” (București, Editura Militară, 1960), „Cibernetica în armată” (București, Editura Militară, 1964) ș.a.

În memoriam

În semn de apreciere a calităților sale morale și intelectuale remarcabile, precum și a prestigioasei activități profesionale și științifice desfășurate, numele său a fost acordat unei străzi din stațiunea Saturn și Batalionului 110 Comunicații și Informatică Mamaia Sat. ■

10 ani de la constituirea Asociației „Clubul Amiralilor”

Viceamiral (rtr) **Virgil STOICA**

Prin constituirea Clubului Amiralilor s-a dorit formarea unei organizații de elită, cu o conduită tipică celor mai elegante organizații similare și cluburi în domeniu, din societățile statelor democratice dezvoltate și în mod deosebit din înalta societate britanică.

Cum ne-am constituit?

Asociația „Clubul Amiralilor” a fost constituită în conformitate cu prevederile Ordonanței de Guvern nr. 26/2000, actualizată prin Ordonanța de Guvern nr. 37/2003, cu aprobarea Ministrului Apărării Naționale, prin voința a 31 de amirali activi, în rezervă și în retragere, exprimată în Adunarea Generală de constituire a asociației din 28 februarie 2004.

În constituirea Clubului Amiralilor am parcurs două etape. O primă etapă, destul de lungă, de informare, pe care am realizat-o în țările dezvoltate din vestul Europei, în cadrul întâlnirilor pe care le-am avut în funcția de primlocșitor al șefului Statului Major al Forțelor Navale cu amirali și alte personalități din aceste țări. O altă perioadă de informare foarte rodnică a constituit-o marșul de instrucție cu nava *Constanța*, pe care l-am condus în 1995, în care am vizitat patru țări din care m-am inspirat: Portugalia, Olanda, Belgia și Anglia. O a doua etapă a pregătirii constituirii Asociației „Clubul Amiralilor” am desfășurat-o în primii doi ani de pensie, în perioada 2001-2002 și o parte din 2003, când, prin întâlnirile pe care le-am avut cu colegii în rezervă și activate, am constatat că se simte nevoia creării unui loc pentru această categorie de ofițeri care să se întâlnească, prilej cu care să-și poată valorifica atât acumulările din perioada de activitate, cât și o modalitate plăcută de petrecere a timpului liber pentru dânsii și familiile acestora.

După perioada de informare, în anul 2003, am trecut concret la activități. M-am documentat și am identificat că în țară trăiesc 58 de amirali activi, în rezervă și retragere. În perioada premergătoare datei reuniunii de constituire a asociației, personal am organizat mai multe întâlniri colegiale cu amiralii și în urma discuțiilor cu aceștia am acționat pentru constituirea unui comitet de inițiativă, în sensul identificării tuturor acestor amirali cu adresă și nume și organizarea activităților pregătitoare pentru constituirea Asociației „Clubul Amiralilor”.

Comitetul de inițiativă, compus din Vam. (r) Stoica Virgil, Vam.(r) Ștefan Ilie și Cam.(r) Petre George, a organizat și desfășurat următoarele activități: identificarea celor 58 de amirali activi, în rezervă și în retragere, care pot deveni membrii ai asociației; întocmirea proiectului Statutului Clubului Amiralilor; întocmirea și distribuirea invitațiilor și proiectului Statutului Clubului Amiralilor către cei 58 de amirali identificați de comitetul de inițiativă, pentru a participa la Adunarea de constituire a Asociației; stabilirea datei de desfășurare a acestei adunări în ziua de 24.01.2004, ora 10.00; întocmirea documentelor necesare și înaintarea acestora către Serviciul Relații cu Publicul și cooperare cu O.N.G. din Ministerul Justiției pentru a obține dovada disponibilității denumirii Asociației „Clubul Amiralilor”, aceasta fiind acordată cu nr. 24481 din 24.02.2004. Reuniunea de constituire a Asociației „Clubul Amiralilor” nu s-a putut desfășura pe data de 24.01.2004 și a fost replanificată pe data de 28.02.2004 ora 10.00 la Hotelul Militar Constanța – Sala Union. La invitația noastră au răspuns 31 de amirali activi, în rezervă și în retragere, pe care i-am declarat membri fondatori ai asociației. Reuniunea de constituire s-a desfășurat după următoarea ordine

de zi: informarea privind legislația de funcționare a asociațiilor neguvernamentale în conformitate cu prevederile Ordonanței de Guvern nr. 26/2000, actualizată prin Ordonanța de Guvern nr. 37/2003; constituirea asociației și acordarea denumirii „Clubul Amiralilor”; discutarea și aprobarea statutului „Clubului Amiralilor”; alegerea primului Consiliului Director; desemnarea cenzorului asociației; stabilirea valorii taxei de înscriere și a cotizației lunare; desemnarea persoanelor împuternicite să desfășoare procedura de dobândire a personalității juridice.

În urma acestei reuniuni s-a luat hotărârea de acordare a denumirii asociației „Clubul Amiralilor”; aprobarea statutului asociației cu observațiile și completările făcute de către membrii în cadrul adunării, precum și alegerea primului Consiliu Director în următoarea compunere: președinte Am. (r) Anghelescu Gheorghe; vicepreședinte Vam.(r) Stoica Virgil și membrii: Cam.(r) Chiril Ioan, Cam.(r) Nasuia Constantin, Cam.(r) Ieremie Nicolae. Ulterior, din trei în trei ani, Adunările Generale ale Clubului Amiralilor au ales noi componente ale Consiliului Director.

În perioada următoare s-au desfășurat activități de autentificare a documentelor asociației (statutul asociației, actul constitutiv și contractul de comodat privind sediul asociației), necesare înscrierii la Judecătoria Constanța, finalizată prin Hotărârea judecătorească nr. 131 din 21.06.2004, când asociația a dobândit personalitate juridică și a fost înscrisă la Grefa Judecătoriei Constanța.

Pe data de 21.06.2004 au fost finalizate activitățile de constituire a asociației, aceasta fiind desemnată ca „Ziua Asociației Clubul Amiralilor”, astăzi sărbătorind 10 ani de activitate a acesteia. În data de 10.12.2004 a fost obținut Certificatul de Înregistrare Fiscală de la Direcția Financiară a Primăriei Constanța, având codul de înregistrare fiscală (C.I.F.) 17027914.

Din Clubul Amiralilor fac parte amirali activi, în rezervă și în retragere care își exprimă acordul în acest sens, respectă statutul asociației, participă la adunările generale și la activitățile organizate de către Consiliul Director al Clubului.

La sărbătorirea celor 10 ani de la înființare, Clubul Amiralilor numără 78 de membri și se constituie într-o entitate menită să promoveze legăturile profesionale și spirituale dintre amiralii României, să asigure cadrul organizațional de manifestare a preocupărilor culturale și științifice ale acestora.

Ce am făcut timp de 10 ani?

Conform prevederilor statutare, Clubul Amiralilor este o asociație neguvernamentală, autonomă și apolitică, constituită în scopul afirmării și menținerii unor relații colegiale bazate pe solidaritate și camaraderie între amiralii României, precum și stimularea preocupărilor acestora pentru efectuarea de studii, sinteze, memorii și lucrări referitoare la problematica Forțelor Navale.

Pentru realizarea acestui scop, Clubul Amiralilor se va manifesta permanent ca un factor de coeziune pentru o idee comună, ca o expresie a solidarității camaraderesti în toate situațiile, ca un promotor al tradițiilor și valorilor culturii marinărești, ca o sursă de creștere a prestigiului Marinei în cadrul societății și ca o punte pentru cunoașterea Marinei Române peste hotare.

În statut am prevăzut ca obiective ale Clubului Amiralilor: menținerea și dezvoltarea relațiilor de colaborare și respect între amiralii activi și cei în rezervă și în retragere; stabilirea și dezvoltarea unor

Clubul Amiralilor

Viceamiralul (r) Dorin Dănilă, președintele Clubului Amiralilor acordând comandorului Gabriel Moise, comandantul NS *Mircea*, premiul pentru sporturi nautice, mai 2014.

relații de colaborare cu organizații similare din alte state; stimularea preocupărilor științifice ale amiralilor pentru elaborarea de studii, sinteze, memorii și publicarea de lucrări referitoare la problematica Forțelor Navale și securității maritime; să ofere membrilor Clubului și familiilor acestora un cadru adecvat și plăcut de petrecerea timpului liber. Pentru îndeplinirea acestor obiective, Consiliul Director al Clubului Amiralilor a întocmit programe anuale și lunare în care sunt cuprinse principalele activități. În cei 10 ani de existență au fost prevăzute și realizate activități care să mențină și să dezvolte: solidaritatea și camaraderia; tradițiile Marinei și Armatei; imaginea Marinei în țară și străinătate; relațiile și comunicarea cu alte organizații similare din țară și străinătate. În acest sens au avut loc dezbateri teoretice pe teme de doctrină și strategie navală. Membrii Clubului Amiralilor au participat și au prezentat lucrări la sesiuni de comunicări științifice, în special în instituțiile de învățământ militar. De asemenea, elaborarea de lucrări de sinteză care să transmită experiența acumulată în anumite domenii; informări privind noi apariții editoriale cu subiecte de marină, cele mai valorose lucrări fiind selecționate și premiate anual în cadrul „Galei decernării premiilor Clubului Amiralilor”; întâlniri cu personalități ale vieții militare, științifice, culturale, militare și politice și participarea la activități organizate de organele administrației locale pentru a face cunoscută realitatea din viața Marinei și Armatei; participarea la sărbătorirea unor evenimente importante din viața Marinei și Armatei; aniversări legate de dobândirea gradului de amiral, înaintări în grad, treceri în rezervă și pensionări; întâlniri colegiale ale membrilor clubului; sărbătorirea zilelor de naștere și ale zilelor onomastice ale membrilor clubului; acordarea de distincții onorifice (diplome, plachete, insigne, scrisori); acordarea de diplome și premii șefilor de promoții din instituțiile de învățământ ale Marinei Militare, în fiecare an; premiarea celor mai valoroase lucrări cu tematică de marină în domeniile stabilite de Adunarea Generală a Clubului Amiralilor, precum și alte activități cu caracter științific și recreativ.

Prin activitățile desfășurate în cei 10 ani de existență, Clubul Amiralilor s-a manifestat ca un promotor în domeniul artei militare navale, membrii săi publicând tratate și studii privind probleme de actualitate precum: contribuția Forțelor Navale Române la consolidarea securității și stabilității în zona Mării Negre; importanța Dunării pentru NATO și UE; Marea Neagră, spațiu de confluență a intereselor strategice; conducerea Forțelor Navale în operații multinaționale. Acestea sunt doar câteva din lucrările și studiile publicate de membrii Clubului Amiralilor.

Anual, Clubul Amiralilor a premiat cele mai valoroase lucrări care tratează problematica maritimă și fluvială românească în următoarele

Întâlnirea membrilor Clubului Amiralilor, Statul Major al Forțelor Navale, București, 2005.

Avansarea viceamiralului (rtr) Ilie Ștefan la gradul de amiral, mai 2014.

de a promova țelurile celor care iubesc cu sinceritate și servesc cu devotament Marina și Armata Română. Prin demnitatea și fermitatea cu care s-a manifestat Clubul Amiralilor în susținerea principiilor pentru care a fost creat, a oferit și oferă generațiilor mai tinere de ofițeri de marină motivația atingerii unor înalte culmi ale performanței profesionale și a dobândirii gradului de amiral.

Prin tot ce a întreprins și a realizat Clubul Amiralilor a constituit un veritabil model de asociere pentru diferite categorii de militari și în mod deosebit pentru generații din alte specialități ale Armatei Române. Clubul Amiralilor a acționat și va acționa cu scopul principal ca România să fie percepută ca o putere maritimă importantă, având o activitate comercială pe căi navigabile, competitivă și Forțe Navale militare capabile să îi apere interesele maritime și fluviale cu o industrie navală dezvoltată și cu învățământ de marină modern.

Acestea sunt doar câteva din argumentele care arată că amiralii României se ridică la înălțimea rangului profesional și a demnității cu care au fost investiți de-a lungul carierei.

Am convingerea că și în deceniile viitoare de activitate, Clubul Amiralilor își va îndeplini cu prisosință misiunea pentru care s-a înființat, aceea de a fi slujitor neabătut al puterii Navale a României, aducând un suflu nou în acțiunile de promovare a intereselor maritime și fluviale ale țării noastre.

Ne dorim ca în continuare, Clubul Amiralilor să se situeze pe pozițiile pe care a acționat până în prezent, activitatea acestuia să devină mai bine cunoscută în lume. Ne dorim să realizăm cât mai multe lucrări științifice, studii și să sprijinim Marina Română în viitor.

Doresc, de asemenea, multă sănătate membrilor Clubului Amiralilor, putere de muncă și relizări cât mai multe în viața de zi cu zi. ■

Foto: Olivia Bucioacă

Triplă lansare de carte la Muzeul Marinei

Olivia BUCIOACĂ

Muzeul Marinei Române a început cel de-al 45 lea an al existenței sale, cu un triplu eveniment editorial care a avut loc, vineri, 14 martie, în Sala de Conferințe „Clio” a instituției de cultură. A fost o lansare de carte importantă, atât din punct de vedere muzeografic, cât și al cercetării științifice, care a reunit iubitori de istorie marină, studenți ai Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”, profesori și specialiști în domeniu.

Primul volum „Dunărea și Marea Neagră în spațiul euroasiatic. Istorie, relații politice și diplomatie” apărut la Editura Sitech, Craiova în 2014, cuprinde 36 de studii, articole și documente cu multe elemente de noutate. Dr. Andreea Atanasiu-Croitoru, unul dintre coordonatori, a declarat: „*Ne bucurăm să lansăm un volum la care ținem foarte mult, un volum de studii științifice care cuprinde lucrările Sesiunii Naționale de Comunicări Științifice a Muzeului Marinei Române, ajunsă la ediția a XVII-a. Activitatea s-a desfășurat în octombrie anul trecut și a reunit peste 60 de specialiști în diferite direcții de istorie militară și nu numai. 37 dintre aceștia au trimis rezultatul activității lor, lucrări de cercetare științifică care au fost selectate și introduse în volum. Titlul poate părea îndrăzneț, dar ne-am gândit să acoperim o plajă cât mai largă de subiecte pentru că de foarte multe ori aceste volume sunt consultate de specialiști, dar pentru noi este important faptul că sunt căutate și de studenți care sunt la început de drum. Aș dori să-l menționez pe colegul meu, dr. Florin Stan, unul dintre coordonatorii volumului, un cercetător foarte bun, bine pregătit și bine cunoscut. Eu sunt foarte bucuroasă și mândră pentru că, iată, este pentru prima dată când numele noastre sunt alăturate în calitate de coordonatori într-un volum, sper să nu ne limităm la acest singur proiect și să mai existe și pe viitor situații în care să putem colabora împreună.*”

Anul acesta, pe 29 mai, Muzeul Marinei Române va sărbători 45 de ani de muzeografie navală militară. În întâmpinarea acestui eveniment a fost editat volumul „Muzeul Marinei Române. Album

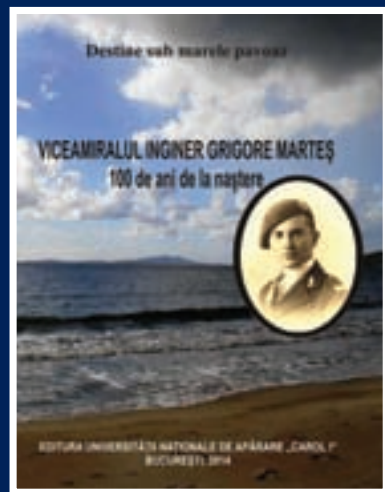
Foto: Olivia Bucioacă

de colecții. 1969-2014”, coordonat de Andrei Vochițu, album care a văzut lumina tiparului, într-o prezentare modernă, la Editura instituției de cultură, anul trecut. Pentru a sublinia încă o dată valoarea Muzeului Marinei Române, demn de menționat este faptul că 66 din cele 104 piese de colecție propuse, instrumente de navigație, medalii și motoare navale, au fost acceptate, de-a lungul anilor, de Ministerul Culturii, pentru a fi clasate în categoria Tezaur al patrimoniului național.

Cel de-al treilea volum lansat „Anuarul Muzeului Marinei Române - 2013”, ajuns la tomul XVI, a apărut la Editura Muzeului Marinei Române, Constanța, în 2013, cuprinzând studii începând cu antichitatea, evul mediu, perioada modernă, până la studii de istorie recentă. Sunt incluse atât studii ale unor istorici consacrați, cât și ale celor aflați la început de drum.

Despre importanța și valoarea lansării celor trei volume, căpitan-comandorul Marius Rohart, directorul Muzeului Marinei Române, ne-a declarat: „*Am început cel de-al 45-lea an al existenței Muzeului Marinei Române cu un eveniment de carte mai special și am reușit editarea a trei volume. Pentru că anul acesta sărbătorim 45 de ani de existență, am să mă opresc asupra Albumului de colecție 1969 (anul înființării muzeului) - 2014, care cuprinde cele mai importante elemente ale colecțiilor din Muzeul Marinei Române, prezentat într-o grafică modernă, într-o formă nouă, care sperăm să placă publicului. Recenziile celor trei volume au fost pozitive, măgulitoare aș spune.*”

Lucrările au fost recenzate de domnul prof.univ.dr. Valentin Ciorbea, de la Universitatea „Ovidius” Constanța, doamna expert dr. Carmen Irène Atanasiu, vicepreședinte Liga Navală Română, filiala Constanța, și domnul dr. Virgil Coman, directorul Serviciului Județean Constanța al Arhivelor Naționale. Cele trei volume cuprind activitatea științifică a colectivului instituției din ultimele șase luni și demonstrează valoarea informației istorice pe care cercetătorii Muzeului Marinei Române și colaboratorii săi o aduc la lumină și o publică. ■

Destine sub marele pavoaz

Miercuri, 23 aprilie, în sala Elite a Hotelului Militar Constanța a avut loc lansarea volumului „Viceamiralul ing. Grigore Martes. 100 de ani de la naștere”. În fața unui auditoriu distins printre care s-au aflat mai mulți foști comandanți ai Forțelor Navale Române, amirali în rezervă și în retragere dar și în activitate, figura viceamiralului ing. Grigore Martes a fost evocată de comandorul (r) ing. Andrei Grigore Martes, fiul acestuia, de viceamiralul (rtr) ing. Ilie Ștefan, președinte de onoare al Ligii Navale Române, comandorul dr. Marian Moșneagu, directorul Serviciului Istoric al Armatei și coordonatorul volumului. Tot în cadrul lan-

sării de carte, comandorul dr. Tiberiu-Liviu Chodan, comandantul Flotei, a oferit un cadou simbolic fiului celui care a fost viceamiralul ing. Grigore Martes și care a avut și inițiativa publicării acestui volum, la centenarul nașterii tatălui său. În prezent, în semn de apreciere, numele său a fost acordat unei străzi din stațiunea Saturn, Batalionului 110 Comunicații și Informatică din Forțele Navale Române, filialei Mangalia a Asociației Cadrelor Militare în Rezervă și în Retrageră iar un concurs organizat anual de Liga Navală Română la Colegiul Tehnic de Marină „Alexandru Ioan Cuza” îi poartă, de asemenea, numele. (B.D.)

Semnal
editorial

Pelerinaj pascal la Mănăstirea Dintr-un Lemn

În inima Olteniei, pe lângă marile ctitorii din zonă, se adăpostește de mai bine de cinci secole, un mic lăcaș monahal, loc de rugă și închinăciune pentru marinari și aviatori. *Mănăstirea Dintr-un Lemn*, cum este cunoscută românilor, adăpostește o icoană unică în România, fiind doar patru icoane asemănătoare în lume, conform unor hrsoave antice.

În fiecare an, membrii Clubului Amiralilor merg împreună la această mănăstire în ajunul Sărbătorilor Pascale. Odată intrați în sfântul locaș, toți au simțit liniștea

așezământului monahal și au revăzut *Icoana Făcătoare de Minuni a Fecioarei Maria*, păstrată cu mare evlavie de măicuțele de acolo. Legătura indisolubilă dintre marinari și aviatori, de peste șaptezeci de ani, este vizibilă la *Mănăstirea Dintr-un Lemn*, prin cele două monumente, închinat aviatorilor și marinarilor, căzuți la datorie, în toate vremurile și în toate locurile, precum și în pomelnicele preoților de acolo, care comemorează eroii marinari și aviatori, la fiecare liturghie. Prin vizitarea *Palatului Brâncovenesc*, a construcției

noii biserici ce se ridică și a anexelor mănăstirii, pelerinajul a luat sfârșit cu convingerea că acolo, între dealurile Vâlcei, marinarii și aviatorii vor găsi întotdeauna un loc al lor, pentru rugăciune și reculegere.

Cu ocazia acestei deplasări în prag de Sărbători Pascale, membrii Clubului Amiralilor au dus un mesaj de credință și pioșenie, iar în cadrul unui moment de aducere aminte a faptelor de vitejie ale eroilor marinari și aviatori care au murit pentru România, au dezvelit o placă comemorativă.

CLUBUL AMIRALILOR

O pânză în depărtare

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1											
2											
3											
4											
5											
6											
7											
8											
9											
10											
11											

Orizontal: 1) O PÂNZĂ ÎN DEPĂRTARE (pl.). 2) O PÂNZĂ ÎN DEPĂRTARE – Din fire! - ... în mare, fâșie de pământ ce înaintază în mare. 3) Tangaj. 4) O PÂNZĂ ÎN DEPĂRTARE (pl.). 5) Umedă – Vas mic luat în caz de nevoie. 6) Rodate la terțarolă! – Păsări răpitoare de zi – Șiretul din lotcă! 7) Radical organic monovalent – Din nou (pop.). 8) În lume! – Semnul mirării! 9) Rochița rânduncii!? - O PÂNZĂ ÎN DEPĂRTARE. 10) La doina din Moinești! - O PÂNZĂ DE ȚARĂ – În zonă, la Constanța! 11) O PÂNZĂ ÎN DEPĂRTARE.

Vertical: 1) O PÂNZĂ LA SALON - O PÂNZĂ ÎN DEPĂRTARE. 2) Zeul vântului la greci - O PÂNZĂ ÎN DEPĂRTARE (pl.). 3) ALBASTRU INFINIT – A LANSA ÎN ETER. 4) Bune de gură – Cal de mare. 5) Illegal – Bebe! 6) Strună la crâsnic – O PÂNZĂ ÎN DEPĂRTARE. 7) Colindător – Pirat fără cap! 8) Fir de mustață la tineri – Localitate în Rusia (Iakuția). 9) Pene de despicat butuci – În saună! 10) Cel ce face valuri. 11) Bază navală – Șef de pescari.

Dicționar: TII, EOL, RINA, IUR.

Ion BRINDEA

Rezolvarea careului din numărul trecut, NAVĂ ȘCOALĂ:

Orizontal: 1) CRUCISATOR. 2) OARA - ANCORE. 3) VAS - TNT -OTT. 4) E - APATIC - IE. 5) RD - BRICUL - R. 6) TUR - SE - TIUN. 7) AN - MIRCEA - I. 8) ELAT - ORNAT. 9) STAR - RA - ALA. 10) MARESALI - IT. 11) E - GERMANICE.

Vertical: 1) COVERTA - SME. 2) RAA - DUNETA. 3) URSA - R - LARG. 4) CA - PB - MAREE. 5) I - TARSIT - SR. 6) SANTIER - RAM. 7) ANTIC - COALA. 8) TC - CUTER - IN. 9) OOO - LIANA - I. 10) RRTI - U - ALIC. 11) ETERNITATE.

Ochiul Flotei

► 12 martie 2014,
fregata
Regina Maria,
Marea Neagră.
Antrenamente
specifice.
Foto: Cristian
VLĂSCÉANU

◄ 10 aprilie 2014,
Poligonul
Babadag.
Trageri
în cadrul BSRF 14.
Foto: Cristian
VLĂSCÉANU

► 14 martie 2014,
distrugătorul *USS Truxtun*,
Marea Neagră.
Insertia echipei GNFO
din elicopterul Puma Naval.
Foto: Scott BARNES,
USS Navy

◄ 25 martie 2014,
monitorul *Mihail Kogălniceanu*,
Brațul Măcin.
Comandorul Tudorel Gândac,
comandantul Divizionului 67
NPA, explicând comandurului
dr. Liviu-Tiberiu Chodan,
comandantul Flotei,
acțiunile navelor fluviale din raion.
Foto: Cristian VLĂSCÉANU

◄ 23 aprilie 2014,
fregata *Regina Maria*,
Marea Neagră. Aspect
din timpul manevrei
de apropiere pentru
realimentare pe mare.
Foto: Cristian VLĂSCÉANU

► 25 martie 2014,
monitorul
Mihail Kogălniceanu,
Brațul Măcin.
Pregătirea instalației
pentru tragere!
Foto: Cristian VLĂSCÉANU

FORȚELE NAVALE ROMÂNE